2024/1896

12.7.2024

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2024/1896

ze dne 11. července 2024,

kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých polyvinylchloridů (PVC) pocházejících z Egypta a Spojených států amerických

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 15. listopadu 2023 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu polyvinylchloridu (dále jen „PVC") pocházejícího z Egypta a Spojených států amerických (dále jen „dotčené země") na základě článku 5 základního nařízení. Oznámení o zahájení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který dne 2. října 2023 podal Výbor pro obchod s polyvinylchloridy (dále jen „žadatelé"). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie vyrábějícího PVC ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Obsahoval důkazy o dumpingu a z něj vyplývající podstatné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

1.2. Evidence dovozu

(3) Podle čl. 14 odst. 5a základního nařízení by Komise měla během období předběžného poskytování informací celně evidovat dovoz, který je předmětem antidumpingového šetření, pokud nemá dostatečné důkazy ve smyslu článku 5 o tom, že požadavky podle čl. 10 odst. 4 buď písm. c), nebo d) nejsou splněny.

(4) Žadatelé o evidenci dovozu nepožádali a Komise zjistila, že požadavky podle čl. 10 odst. 4 písm. d) základního nařízení nebyly splněny. Kromě výše dovozu, která způsobila újmu během období šetření (dále jen „OŠ", viz 32. bod odůvodnění), nedošlo poté k dalšímu podstatnému nárůstu dovozu.

(5) Z důvodů uvedených níže v oddíle 4.4.1 se Komise rozhodla dovoz z dotčených zemí pro účely analýzy popsané v bodech odůvodnění výše sloučit. Analýza údajů získaných z databáze Comext Eurostatu a údajů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci v dotčených zemích ukázala, že kumulativní objem dovozu z dotčených zemí se během prvních tří celých měsíců po zahájení šetření (tj. od prosince 2023 do února 2024) snížil o 41 % ve srovnání se stejnými měsíci během období šetření. Obdobně průměrný měsíční dovoz z dotčených zemí během prvních tří měsíců po zahájení šetření činil 19 148 tun ve srovnání s průměrným měsíčním dovozem ve výši 27 450 tun během období šetření. Komise proto během období předběžného poskytování informací nepodrobila dovoz PVC evidenci podle čl. 14 odst. 5a základního nařízení.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých polyvinylchloridů (PVC) pocházejících z Egypta a Spojených států amerických (Úř. věst. C, C/2023/1033, 15.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj).

1.3. **Zúčastněné strany**

(6) V oznámení o zahájení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Navíc Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce, orgány Egypta a Spojených států amerických (dále jen „USA“), známé dovozce, dodavatele, uživatele a obchodníky a vyzvala je k účasti.

(7) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

1.4. **Výběr vzorku**

(8) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že v souladu s článkem 17 základního nařízení by mohlo být nutné vybrat vzorek zúčastněných stran.

1.4.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(9) V oznámení o zahájení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě objemu výroby a prodeje. Tento vzorek sestával ze tří výrobců v Unii. Výrobci v Unii zařazení do vzorku představovali 25 % odhadované celkové výroby a 26 % odhadovaného objemu prodeje obdobného výrobku v EU. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily. Komise neobdržela žádné připomínky a prozatímní vzorek byl potvrzen. Vzorek je pro výrobní odvětví Unie reprezentativní.

1.4.2. *Výběr vzorku dovozců*

(10) Žádný z dovozců, kteří nejsou ve spojení, neposkytl požadované informace ani nesouhlasil se zařazením do vzorku. Komise proto žádný vzorek dovozců nevybrala.

1.4.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Egyptě*

(11) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Egyptě, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení přezkumu. Kromě toho Komise požádala zastoupení Egyptské arabské republiky při Evropské unii, aby identifikovalo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít o účast v šetření zájem.

(12) Požadované informace poskytl pouze jeden vyvážející výrobce v Egyptě, společnost TCI Sanmar Chemicals S.A.E (dále jen „TCI Sanmar“) poskytlo požadované informace a souhlasilo se zařazením do vzorku. Komise proto rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

(13) Dne 7. prosince 2023, 15 dní po uplynutí lhůty pro poskytnutí informací pro účely výběru vzorku, se přihlásil druhý egyptský vyvážející výrobce, společnost Egyptian Petrochemical Company (dále jen „EPC“), a požádal Komisi o účast v řízení jako zúčastněná strana. Vzhledem k tomu, že Komise zjistila, že účast druhého vyvážejícího výrobce pravděpodobně nebude bránit včasnému dokončení šetření, odpověděla na žádost společnosti EPC kladně.

1.4.4. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců ve Spojených státech amerických*

(14) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce ve Spojených státech amerických, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala zastoupení Spojených států amerických při Evropské unii, aby identifikovalo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít o účast v šetření zájem.

(15) Požadované informace poskytli čtyři vyvážející výrobci ve Spojených státech amerických, kteří rovněž souhlasili se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek dvou vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a orgány v dotčené zemi. K výběru vzorku nebyly vzneseny žádné připomínky.

1.5. **Individuální zjišťování**

(16) Dva američtí spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku dali najevo svůj záměr požádat o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3. Žádný z nich však neposkytl odpověď na dotazník, a tedy skutečné žádosti.

1.6. **Připomínky k zahájení šetření**

(17) Komise obdržela řadu připomínek zúčastněných stran k zahájení šetření a reakcí na podání jiných stran.

(18) Po zahájení řízení byly obdrženy připomínky od egyptské vlády, egyptského výrobce TCI Sanmar, amerických výrobců Oxy Vinyls, LP, a Westlake Corporation (dále jen „Westlake“), výrobce v Unii Ercros, který nebyl zařazen do vzorku, a dvou uživatelů, společností Rehau a Foamalite Ltd. (dále jen „Foamalite“). Žadatelé rovněž předložili připomínky vyvracející tvrzení zúčastněných stran.

(19) Egyptská vláda a společnost TCI Sanmar tvrdily, že žadatelé nepředložili spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou a že podnět neobsahoval dostatečné důkazy o dumpingu.

(20) Komise s tím nesouhlasila. Pokud jde o dumping, Komise měla za to, že podnět obsahoval dostatečně relevantní důkazy pro zahájení šetření, neboť důkazy prima facie ukazovaly na dumpingová rozpětí ve výši 45,2 % v případě Egypta a 40,6 % až 59,4 % v případě USA. Žadatelé konkrétně založili vývozní cenu na přiměřených dostupných informacích, jako je průměrná cena CIF Eurostatu u dovozů pocházejících z Egypta do EU, a upravili ji na úroveň ceny ze závodu pomocí rozumných odhadů. Stejně tak byla běžná hodnota žadateli stanovena na základě místních cen uváděných systémem sledování trhu ChemOrbis na základě místního cenového indexu Egypta. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(21) Egyptská vláda, společnosti Oxy Vinyls, LP, TCI Sanmar a Westlake zpochybnily analýzu újmy v podnětu, jelikož egyptský a americký dovoz do Unie neprobíhal v objemech nebo za ceny, jež by působily újmu, a výrobní odvětví Unie je v dobrém stavu a dobře funguje. Tyto strany se rovněž domnívaly, že obavy týkající se hrozby újmy jsou neopodstatněné.

(22) Podnět obsahoval vývoj dovozů z dotčených zemí z hlediska množstevních cen. Základní nařízení stanoví, že analýza újmy musí zohledňovat jak absolutní úroveň, tak vývoj podílu na trhu a cen během posuzovaného období. Komise měla za to, že i když výrobní odvětví Unie mohlo být na počátku posuzovaného období zdravé, v podnětu byly předloženy argumenty, proč se situace od konce roku 2022 zhoršila, a že proti argumentům předloženým na podporu možné hrozby újmy nebyly předloženy dostatečné důkazy, zejména s ohledem na nadměrnou strukturální kapacitu vývozců z dotčených zemí.

(23) Egyptská vláda, společnosti Oxy Vinyls, LP, a TCI Sanmar tvrdily, že příčinná souvislost nebyla prokázána a že existují jiné alternativní příčiny újmy. Jako další příčiny újmy strany uváděly náklady na energii, vyšší moc, dovoz z Mexika a Norska, který není předmětem šetření, inflaci a vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie. Společnosti Rehau a Foamalite tvrdily, že je možné, že výrobci v Unii jsou odpovědní za svou vlastní újmu v důsledku prohlášení o událostech způsobených vyšší mocí, která omezila dodávky výrobku uživatelům v Unii pod smluvní objemy a která vedla k tomu, že dotčení uživatelé hledali jiné zdroje PVC mimo Unii.

(24) Společnost Ercros tvrdila, že příčinná souvislost byla prokázána, a zdůraznila, že stlačení cen, které postihlo trh a výrobní odvětví Unie, bylo do velké míry a nepochybně způsobeno cenami egyptského a amerického PVC, což signalizuje rok 2021 jako bod obratu.

(25) Komise měla za to, že podnět obsahuje dostatek prvků pro posouzení příčinné souvislosti v této fázi a že nebyly předloženy žádné podstatné důkazy, které by byly v rozporu s argumentací obsaženou v podnětu.

(26) Společnost Oxy Vinyls, LP, tvrdila, že výrobci v Unii mají vyšší náklady spojené s vysokými náklady na dodržování předpisů v souvislosti s četnými environmentálními a sociálními opatřeními v Unii.

(27) Komise se domnívala, že toto tvrzení by mohlo být opodstatněné, pokud by újma byla pozorována po celé dotčené období, ale argumenty nedokázaly vysvětlit náhlý vznik újmy během období šetření, kdy prudce vzrostl údajný dumpingový dovoz.

(28) Společnosti Oxy Vinyls, LP, a Westlake tvrdily, že žadatelé nezdůvodnili, proč by ziskové rozpětí pro výpočet prodeje pod cenou mělo činit 15 %. Společnost Ercros zase tvrdila, že zdravé výrobní odvětví PVC v Unii vyžaduje ziskové rozpětí 15 %. Zatímco žadatelé, podporovaní společností Ercros, hájili názor, že ziskové rozpětí ve výši 15 % je běžným rozpětím ziskovosti v chemickém odvětví, Komise nezískala důkazy od jiných stran o tom, jaké by bylo přiměřené ziskové rozpětí, které lze očekávat ve střednědobém horizontu v cyklickém odvětví, jako je odvětví PVC. Stejní američtí vývozci rovněž tvrdili, že zahájení šetření mohlo být chybné, protože žadatelé namísto ziskového rozpětí omylem použili rozpětí EBITDA. Komise konstatovala, že při výpočtech bylo použito ziskové rozpětí 15 % a že ve stížnosti bylo pouze uvedeno, že se jedná o stejné procento jako cílové % EBITDA pro žadatele. Komise měla za to, že ze srovnání různých ukazatelů v podnětu nelze vyvodit, že žadatelé namísto ziskového rozpětí omylem použili rozpětí EBITDA ([3]).

(29) Společnost Foamalite si stěžovala na možný dopad na její konkurenceschopnost, pokud Komise uloží antidumpingová cla, protože konkuruje subjektu nacházejícímu se v Severním Irsku, který by tato cla při dovozu z USA nemusel platit. Komise zjistila, že Spojené království zahájilo dne 8. ledna 2024 antidumpingové šetření týkající se S-PVC z USA, a žádost zamítla.

1.7. **Odpovědi na dotazníky a inspekce na místě**

(30) Komise zaslala dotazníky výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, dvěma egyptským vyvážejícím výrobcům, kteří se přihlásili, a vyvážejícím výrobcům v USA zařazeným do vzorku. Dotazník pro dovozce a uživatele zveřejnila Komise v oznámení o zahájení řízení. Dotazníky byly zpřístupněny rovněž obchodníkům, kteří nejsou ve spojení, se sídlem mimo Unii (viz 48. a 73. bod odůvodnění). Stejné dotazníky byly v den zahájení zpřístupněny rovněž na internetu ([4]).

(31) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách následujících společností:

Výrobci v Unii

— INOVYN Manufacturing Belgium SA, Evere, Belgie

([3]) V podnětu se uvádí: „*Ziskové rozpětí* ve výši 15 % je v chemickém průmyslu považováno za běžné rozpětí ziskovosti a v průměru se jedná o cílovou procentuální hodnotu rozpětí EBITDA společností, které podaly podnět. Tento údaj představuje úroveň rozpětí EBITDA potřebnou pro investice a k udržení výrobní kapacity.“ V následujících dvou odstavcích podnětu je výslovně uvedeno, že žadatelé při své analýze použili ziskové rozpětí: „Odvětví výroby PVC je kapitálově náročné odvětví, které musí dosahovat 15 % *ziskového rozpětí*, aby bylo udržitelné. To zahrnuje reinvestice do stávajících plánů, aby byl zajištěn budoucí provoz a byla zachována konkurenceschopnost vůči dovozu ze zemí, které mají nižší náklady na energii a méně přísné požadavky na dekarbonizaci“ a „v minulosti toto odvětví nedosahovalo 15 % *ziskového rozpětí* trvale, což způsobilo řadu problémů vedoucích k uzavření několika oddělení PVC a dokonce celých závodů“.

([4]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695

— Shin-Etsu PVC BV, Hilversum, Nizozemsko

— Vynova Belgium NV, Tessenderlo, Belgie ([5])

Vyvážející výrobci v Egyptě

— TCI Sanmar Chemicals S.A.E., Port Said

— Egyptian Petrochemical Company, Alexandrie

Vyvážející výrobci ve Spojených státech amerických

— Formosa Plastics Corporation, Livingston, Essex, New Jersey

— Westlake Chemicals, Houston, Texas

Obchodník, který není ve spojení

— Tricon Dry Chemicals, LLC, Houston, Texas

1.8. **Období šetření a posuzované období**

(32) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2022 do 30. září 2023 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2020 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ, DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. **Výrobek, který je předmětem šetření**

(33) Výrobkem, který je předmětem tohoto šetření, jsou suspenzní polyvinylchloridové (S-PVC) pryskyřice nesmísené s žádnou jinou látkou. Dotčený výrobek zahrnuje pouze S-PVC, nikoli emulzní polyvinylchlorid (E-PVC) (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření“).

(34) PVC je umělý termoplastický polymer. Základní surovinou používanou při výrobě PVC pryskyřic je monomer vinylchloridu (VCM), který se vyrábí reakcí ethylenu a chloru za vzniku ethylendichloridu (EDC) a poté se tepelným krakováním přeměňuje na VCM. S-PVC se vyrábí suspenzní technologií.

(35) PVC ve formě suspenze (S-PVC) je průmyslový výrobek, který se používá v široké škále aplikací, například při výrobě trubek a příslušenství, filmů a fólií, při tvarování vstřikováním a vyfukováním.

2.2. **Dotčený výrobek**

(36) Dotčeným výrobkem je výrobek, který je předmětem šetření, pocházející z Egypta a Spojených států amerických (USA) (dále jen „dotčené země“), v současnosti kódů KN ex 3904 10 00 (kódy TARIC 3904 10 00 15 a 3904 10 00 80) (dále jen „dotčený výrobek“).

2.3. **Obdobný výrobek**

(37) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek při vývozu do Unie,

— výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodávaný na domácím trhu v dotčených zemích a

([5]) Komise měla přístup k výrobním a finančním údajům výrobce zařazeného do vzorku (Vynova Wilhelmshaven GmbH) a mohla je ověřit v prostorách společnosti ve spojení Vynova Belgium NV (podnikatel ve smlouvě o poplatcích).

— výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(38) Komise v této fázi rozhodla, že uvedené výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

3. DUMPING

3.1. **Egypt**

3.1.1. *Spolupráce vyvážejících výrobců*

(39) Jak je uvedeno ve 12. a 13. bodě odůvodnění výše, dva egyptští vyvážející výrobci, společnosti TCI Sanmar a EPC, se zúčastnili šetření a poskytli odpovědi na dotazník. Společnost EPC podala neúplnou odpověď na dotazník, ve které chyběly podstatné části. Komise proto společnost EPC informovala dopisem ze dne 16. ledna 2024 o svém záměru použít článek 18, a pokud jde o chybějící informace, založit svá zjištění na dostupných skutečnostech. Ve stejném dopise vyzvala společnost EPC k předložení chybějících informací. Společnost EPC tak však neučinila, a to ani poté, co Komise dne 6. února 2024 svou žádost zopakovala.

(40) Při inspekci na místě v prostorách společnosti EPC, která proběhla v období od 3 do 6. března 2024, zjistila Komise další skutečnosti, které vedly k použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

(41) Vzhledem k tomu, že společnost EPC nepředložila informace nezbytné pro posouzení domácích cen, vývozních cen a výrobních nákladů, byla společnost EPC v souladu s čl. 18 odst. 4 základního nařízení dopisem ze dne 12. dubna 2024 informována o důvodech záměru Komise nebrat předložené informace v úvahu a byla jí poskytnuta možnost podat další vysvětlení. Z důvodu zachování důvěrnosti byly základní podrobné údaje zaslány pouze společnosti EPC.

(42) Dne 17. dubna 2024 podala společnost EPC námitku proti použití článku 18. Společnost EPC tvrdila, že o případu antidumpingu nevěděla až do 12. prosince 2023, že Komise následně zamítla její žádost o prodloužení lhůty a že jí tak bylo znemožněno účinně se podílet na procesu ověřování.

(43) Společnost EPC dodala, že Komise by měla pro účely stanovení dumpingu (přinejmenším) zohlednit informace týkající se vývozních cen, protože tým Komise během inspekce na místě ověřil správnost všech požadovaných dokumentů (ve vztahu k vývozním cenám).

(44) Společnost EPC se navíc domnívala, že v rámci svých možností poskytuje plnou součinnost, a odkázala na článek 15 antidumpingové dohody WTO, podle něhož musí rozvinuté členské země brát zvláštní ohled na zvláštní situaci rozvojových členských zemí.

(45) Komise s touto připomínkou společnosti EPC nesouhlasí. Pokud jde o tvrzení společnosti EPC, že o šetření nevěděla až do 12. prosince 2023, Komise připomíná, že toto šetření bylo zahájeno dne 15. listopadu 2023 zveřejněním oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Téhož dne Komise o zahájení tohoto šetření informovala přímo společnost EPC a zastoupení Egyptské arabské republiky a vyzvala společnost EPC, aby se zúčastnila výběru vzorku.

(46) Pokud jde o tvrzení společnosti EPC, že v rámci svých dostupných možností poskytla plnou součinnost, a její odkaz na článek 15 antidumpingové dohody WTO, Komise podotýká, že omezené možnosti jakékoli strany nemohou ospravedlnit absenci informací potřebných pro přesný výpočet dumpingového rozpětí nebo nemožnost křížové kontroly předložených údajů. Komise dále připomněla, že výjimečně souhlasila s účastí společnosti EPC na šetření navzdory skutečnosti, že společnost EPC nevyplnila formulář pro výběr vzorku (viz 13. bod odůvodnění) a že se původně přihlásila po uplynutí řádné lhůty.

(47) Komise proto předběžně nezohlednila informace poskytnuté společností EPC a potvrdila použití dostupných údajů týkajících se tohoto vyvážejícího výrobce na základě čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

3.1.2. *Obchodníci, kteří nejsou ve spojení*

(48) Podle informací uvedených v podnětu se vývoz do Unie uskutečňoval prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, a vyvážející výrobci věděli o konečném místě určení prodeje prostřednictvím těchto obchodníků. Komise si od obou vyvážejících výrobců vyžádala jména a kontaktní údaje těchto obchodníků a obdržela je. Sedm obchodníků, kteří nejsou ve spojení a na něž dohromady připadá více než 70 % celkového dovozu z Egypta během období šetření, vyplnilo dotazník alespoň částečně. Podle poskytnutých informací tito obchodníci dotčený výrobek dále prodávali buď odběratelům v Unii, nebo odběratelům ve třetích zemích. Žádný z nich dotčený výrobek dále neprodával zákazníkům v Egyptě.

(49) Kromě potvrzení, že na domácí trh v Egyptě nevstoupily žádné další prodeje obchodníků, kteří nejsou ve spojení, nebyly informace poskytnuté těmito obchodníky pro stanovení dumpingu ve vztahu k Egyptu nezbytné. Společnost TCI Sanmar ve svých záznamech prokázala konečné místo určení těchto vývozů, zejména na základě dostupných přepravních dokladů.

3.1.3. *Běžná hodnota*

(50) Vzhledem k použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení v souvislosti se společností EPC, jak je popsáno v oddíle 3.1.1 výše, se níže uvedený popis výpočtu dumpingového rozpětí vztahoval pouze na zbývajícího egyptského vyvážejícího výrobce, společnost TCI Sanmar.

(51) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. V tomto ohledu byl proto celkový objem prodeje obdobného výrobku na domácím trhu reprezentativní.

(52) Komise následně určila typy výrobku prodávané na domácím trhu, které jsou shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie s reprezentativním domácím prodejem.

(53) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je domácí prodej reprezentativní u každého typu výrobku, jenž je shodný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku na vývoz do Unie. Komise zjistila, že domácí prodej byl reprezentativní, protože představoval více než 5 % celkového objemu vývozu shodného výrobku do Unie.

(54) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(55) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(56) V tomto případě je běžnou hodnotou vážený průměr cen veškerého domácího prodeje daného typu výrobku během období šetření.

(57) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

a) objem ziskového prodeje daného typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu, nebo

b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(58) Z analýzy domácího prodeje vyplynulo, že v závislosti na typu výrobku bylo 5 až 97 % domácího prodeje příslušného typu výrobku ziskových a že vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Proto v případě, že domácí prodej představoval 80 % nebo méně z celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje.

3.1.4. *Vývozní cena*

(59) Společnost TCI Sanmar vyvážela do Unie prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení a kteří dotčený výrobek nakupovali od společnosti TCI Sanmar a dále jej prodávali nezávislým odběratelům v Unii. Jak je uvedeno výše ve 49. bodě odůvodnění, společnost TCI Sanmar ve svých záznamech prokázala konečné místo určení vývozních prodejů obchodníkům, kteří nejsou ve spojení.

(60) Takto stanovená vývozní cena byla cenou, která byla nebo má být skutečně zaplacena za dotčený výrobek při prodeji obchodníkovi, který není ve spojení, v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.1.5. *Srovnání*

(61) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu na základě ceny ze závodu.

(62) Tam, kde to bylo opodstatněné v zájmu spravedlivého srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

(63) Společnost TCI Sanmar a egyptská vláda tvrdily, že podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení by běžné hodnoty měly být s ohledem na dopady měnové krize na egyptské hospodářství během období šetření upraveny směrem dolů. Na podporu tohoto tvrzení společnost TCI Sanmar poukázala na vývoj takzvaného paralelního nebo černého trhu, na němž se s tvrdými měnami, jako je americký dolar (USD) nebo euro, obchoduje za kurzy výrazně vyšší, než jsou oficiální směnné kurzy stanovené Egyptskou centrální bankou (dále jen „CBE“), což bylo popsáno například v informační zprávě o trhu vydané Ministerstvem obchodu USA dne 19. září 2023 nebo ve studii zveřejněné bankou BNP Paribas. Společnost TCI Sanmar dodala, že za domácí prodej dotčeného výrobku se platilo v egyptských librách (EGP). Pro účetní účely byly tyto platby přepočteny na USD. Vzhledem k platným účetním pravidlům musely tyto přepočty vycházet z kurzu CBE.

(64) Dne 22. března 2024 společnost TCI Sanmar zopakovala své tvrzení a dodala, že Egypt uzavřel důležitou dohodu s Mezinárodním měnovým fondem (MMF) v hodnotě 8 miliard USD. Klíčovou podmínkou dohody z pohledu MMF bylo, aby CBE umožnila tržním silám určovat hodnotu EGP s cílem odstranit rozdíly mezi oficiálním směnným kurzem a tzv. paralelním směnným kurzem. Poté, co CBE na tuto podmínku přistoupila, se oficiální směnný kurz změnil přibližně z 31 EGP – 1 USD (5. března 2024) přibližně na 49 EGP – 1 USD (6. března 2024) (pokles hodnoty přibližně o 60 %).

(65) Komise původní i opakované tvrzení zamítla. Žádná ze stran nemohla svá tvrzení doložit, a to zejména proto, že žádné historické kurzy černého nebo paralelního trhu nebyly zaznamenány. Účetní politika společnosti TCI Sanmar navíc předepisovala používání oficiálních kurzů stanovených CBE, a potvrdila tak názor Komise, že je třeba uvedené kurzy používat.

(66) V návaznosti na toto opakované tvrzení Komise objasnila, že k událostem po období šetření nelze obvykle pro účely stanovení dumpingu přihlížet. Při porovnávání vývozních a domácích cen musí Komise vycházet pouze z oficiálních směnných kurzů. Výraznou změnu směnného kurzu, k níž došlo 6. března 2024, nelze přijmout jako důkaz *ex post*, který by ukazoval, že takto výrazně změněný směnný kurz by měl být použit pro minulé období, v tomto případě období šetření.

(67) Společnost TCI Sanmar dále požádala o úpravu o náklady na úvěr. Komise tuto žádost zamítla a usoudila, že skutečnosti, na které se společnost TCI Sanmar odvolává, opravňují k úpravě vývozní ceny směrem dolů, nikoli nahoru, jak společnost TCI Sanmar požadovala. Z důvodu zachování důvěrnosti byly další podrobnosti zaslány pouze společnosti TCI Sanmar.

(68) Úpravy o náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, úvěrové náklady, bankovní poplatky a náklady na balení byly odečteny od domácích a/nebo vývozních prodejních cen, pokud byly vykázány a shledány jako oprávněné.

3.1.6. *Dumpingová rozpětí*

(69) Na základě toho činí prozatímní vážená průměrná dumpingová rozpětí společnosti TCI Sanmar vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením 86,1 %.

(70) Jak bylo vysvětleno v předchozích bodech odůvodnění (39. až 47.), Komise v souladu s článkem 18 základního nařízení využila v případě společnosti EPC dostupné skutečnosti. V tomto ohledu Komise považovala za vhodné stanovit dumpingové rozpětí pro společnost EPC na základě reprezentativního prodeje nejreprezentativnějšího typu výrobku prodávaného do Unie společností TCI Sanmar. Tento typ výrobku představoval více než 90 % veškerého vývozu společnosti TCI Sanmar do Unie a vzhledem k tomu, že společnost nespolupracovala, měla Komise za to, že tato metodika vhodně odráží potenciální dumpingové chování společnosti, přičemž vzala v úvahu procesní kontext, v němž k této nedostatečné spolupráci došlo, a příslušné důkazy ve spisu. Vypočtené dumpingové rozpětí tak činilo 109,5 % a bylo na společnost EPC použito.

(71) V tomto šetření se přihlásili všichni známí vyvážející výrobci. Na základě toho Komise rozhodla, že stanoví dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni společnosti s nejvyšším dumpingovým rozpětím, což je společnost EPC.

(72) Prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením proto činí:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemical Company	109,5 %
Všechny ostatní společnosti	109,5 %

3.2. **Spojené státy americké**

3.2.1. *Obchodníci, kteří nejsou ve spojení*

(73) Stejně jako v případě Egypta (viz 48. bod odůvodnění) si Komise od dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vyžádala a získala názvy a kontaktní údaje obchodníků, kteří nejsou ve spojení a přes které podle informací v podnětu směřovala značná část jejich vývozního prodeje do Unie. Komise obchodníky kontaktovala přímo a prostřednictvím vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a vyzvala je k vyplnění zvláštního dotazníku, jehož cílem bylo zjistit konečné místo určení prodeje PVC společností Formosa a Westlake. Částečnou nebo úplnou odpověď na tento dotazník poskytlo Komisi devět obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Tyto informace se týkaly pouze omezeného objemu prodejů v EU uskutečněných stranami zařazenými do vzorku. Strany zařazené do vzorku však samy získaly dodatečné informace od svých obchodníků, kteří nejsou ve spojení, což Komisi umožnilo posoudit konečné místo určení veškerého objemu prodeje na vývoz společnosti Formosa a 98,5 % objemu prodeje na vývoz společnosti Westlake. Při výpočtu dumpingu byl použit veškerý prodej na vývoz, u nějž bylo možné potvrdit místo určení v EU.

3.2.2. *Běžná hodnota*

(74) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který byl zařazen do vzorku, na domácím trhu reprezentativní.

(75) Komise následně určila u vyvážejících výrobců s reprezentativním domácím prodejem typy výrobku prodávané na domácím trhu, jež byly totožné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(76) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení prověřovala, zda je domácí prodej každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku na jeho domácím trhu u každého typu výrobku, který je totožný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku na vývoz do Unie. Komise zjistila, že domácí prodej uskutečněný vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku byl reprezentativní, protože představoval více než 5 % celkového objemu vývozu shodného výrobku do Unie.

(77) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(78) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(79) V tomto případě je běžnou hodnotou vážený průměr cen veškerého domácího prodeje daného typu výrobku během období šetření.

(80) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

a) objem ziskového prodeje daného typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu, nebo

b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(81) Analýza domácího prodeje ukázala, že u obou vyvážejících výrobců, s výjimkou dvou typů výrobku společnosti Westlake, bylo ziskových méně než 80 % veškerého jejich domácího prodeje. Proto byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr ziskového prodeje pouze u uvedeného prodeje. U dvou typů výrobku vyvážejícího výrobce, u nichž bylo ziskových více než 80 % domácího prodeje, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje během období šetření.

3.2.3. *Vývozní cena*

(82) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie buď přímo odběratelům, kteří nejsou ve spojení, nebo, jak je vysvětleno v 73. bodě odůvodnění, prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, v USA.

(83) U prodeje přímo nezávislým odběratelům v Unii byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie. U nepřímého prodeje prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, v USA byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě ceny, za kterou byl dotčený výrobek prodáván těmto obchodníkům.

(84) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu.

(85) Tam, kde to bylo opodstatněné v zájmu spravedlivého srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. V příslušných případech byly provedeny úpravy o náklady na dopravu, úvěry, balení, slevy a manipulaci a nakládku.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(86) U vyvážejících výrobců zařazených do vzorku srovnávala Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(87) Na tomto základě činí prozatímní vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %

(88) Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku, Komise vypočetla vážené průměrné dumpingové rozpětí stran zařazených do vzorku v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení.

(89) Na tomto základě činí prozatímní dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 63,7 %.

(90) Pro stanovení metodiky výpočtu zbytkového dumpingového rozpětí, tj. rozpětí použitelného pro všechny ostatní vyvážející výrobce v USA, kteří se během šetření nepřihlásili, Komise nejprve zvážila úroveň spolupráce vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie, vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě statistik Comext. Čtyři spolupracující vyvážející výrobci představovali 76,5 % ([6]) vývozu z USA do Unie v období šetření. V tomto případě byla tedy úroveň spolupráce považována za nízkou. Následně u všech ostatních vyvážejících výrobců ve Spojených státech amerických stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Komise rozhodla stanovit zbytkové dumpingové rozpětí na úrovni dumpingu zjištěného u vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku s nejvyšším váženým průměrným dumpingovým rozpětím u nejreprezentativnějšího typu výrobku.

(91) Prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

([6]) Při výpočtu reprezentativnosti Komise porovnala prodej dotčeného výrobku v EU, který vykázali spolupracující vyvážející výrobci v USA, s dovozními statistikami Eurostatu, které byly náležitě upraveny vyloučením E-PVC.

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %
Ostatní spolupracující společnosti	62,1 %
Všechny ostatní společnosti	77,0 %

4. ÚJMA

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(92) Obdobný výrobek v Unii v období šetření vyrábělo 12 výrobců. Tyto společnosti představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení. Tři z výrobců v Unii jsou žadateli.

(93) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena přibližně na 3 842 081 tun. Komise tento údaj stanovila na základě všech dostupných informací týkajících se výrobního odvětví Unie, jako jsou odpovědi na makrodotazník, informace získané během inspekcí na místě u výrobců zařazených do vzorku, dotazníky předložené ostatními spolupracujícími výrobci a oficiální statistiky Eurostatu. Jak je uvedeno v 9. bodě odůvodnění, tři výrobci v Unii zařazení do vzorku představovali 25 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

4.2. **Určení příslušného trhu Unie**

(94) Aby mohla Komise zjistit, zda byla výrobnímu odvětví Unie způsobena újma, a určit spotřebu a různé hospodářské ukazatele týkající se situace výrobního odvětví Unie, zkoumala, zda a do jaké míry musí být v analýze zohledněny existence dohod o poplatcích a předcházející činnosti výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie.

(95) Komise zjistila, že dva ze tří výrobců zařazených do vzorku působí na základě dohod o poplatcích. V rámci každé dohody o poplatcích byl podnikatelem jiný subjekt skupiny, který byl odpovědný za získávání vstupních materiálů a za prodej vyrobeného obdobného výrobku, přičemž výrobce zařazený do vzorku byl odměňován prostřednictvím odměny za zpracování. Finanční informace dvou výrobců zařazených do vzorku proto nebyly k provedení analýzy újmy dostatečné, protože finanční výsledky by byly poměrně stabilní a odrážely by odměnu za zpracování, a nikoli hospodářské výsledky podnikatelů. U těchto dvou výrobců zařazených do vzorku tak Komise získala přístup k záznamům podnikatelů a informacím o alokačních klíčích, aby mohla ověřit úplný finanční výsledek výroby obdobného výrobku v závodech zařazených do vzorku. To znamená, že Komise byla schopna ověřit finanční výsledky, kterých podnikatelé dosáhli při výrobě PVC v místech zařazených do vzorku, a to prostřednictvím tollingových partnerů.

(96) S-PVC je umělý termoplastický polymer, který vzniká polymerizací vinylchloridu. Monomer vinylchloridu (VCM) je primární surovinou a vyrábí se tepelným krakováním ethylendichloridu (EDC), produktu, který vzniká přímou chlorací nebo oxychlorací ethylenu. Jeden z výrobců zařazených do vzorku nakupuje ethylen, chlor a/nebo EDC od dodavatelů třetích stran. V případě dalších dvou výrobců zařazených do vzorku mohou jejich příslušní podnikatelé rovněž získávat EDC na trhu (a pravidelně tak činí), ale jejich skupiny mají kapacitu na výrobu EDC s použitím chloru vyráběného společným subjektem, v němž má každá skupina 50 % podíl. Chlor se nakupuje za převodní cenu, která během posuzovaného období zůstala stabilní a která je zahrnuta do obchodního modelu, jejž různé daňové orgány v Unii uznávají jako cenu za obvyklých tržních podmínek.

(97) Komise obdržela připomínky společnosti Westlake, která se vyslovila pro to, aby byl do analýzy újmy zahrnut související obchod s hydroxidem sodným. Hydroxid sodný i chlor se vyrábějí elektrolýzou soli. Hydroxid sodný je široce využíván v chemickém průmyslu jako základní materiál. Žadatelé uvedli, že hydroxid sodný je druhotným produktem při výrobě chloru, přičemž oba se vyrábějí v podobných množstvích během procesu výroby chloru a alkalických hydroxidů ([7]), a zpochybnili skutečnost, že by hydroxid sodný mohl být považován za druhotný produkt nebo vedlejší produkt při výrobě PVC. Komise uvedla, že pokud se výrobou chloru nezabývají všichni výrobci PVC, je to velmi silný ukazatel toho, že tato dvě odvětví, ačkoli jsou obě spojena s procesem výroby chloru a alkalických hydroxidů, je třeba považovat za oddělená odvětví ([8]).

(98) Společnost Westlake rovněž tvrdila, že na trhu s S-PVC existují tři různé segmenty výrobků (komoditní, rozšiřující a speciální) a že šetření je řádně nerozlišovalo. Společnost Westlake tvrdila, že tyto tři segmenty byly Komisí uznány již dříve v souvislosti s otázkami hospodářské soutěže. Komise podotýká, že v dokumentu, který zmínila společnost Westlake, se uvádí, že specializované a rozšiřující výrobky představují nikové trhy ([9]). Na druhé straně žadatelé tvrdili, že komoditní, rozšiřující a speciální S-PVC mají stejné základní chemické vlastnosti a že se jedná pouze o typy výrobků a že kontrolní čísla výrobků (PCN) navržená Komisí jsou dostatečně přesná, aby zohlednila rozdíly ovlivňující srovnatelnost cen nebo určení újmy a příčinné souvislosti. Žadatelé rovněž tvrdili, že společnost Westlake nepředložila důkazy o tom, že jeden nebo více předpokládaných segmentů je dumpingovým dovozem dotčeno pravděpodobněji než ostatní, že nebyly předloženy žádné důkazy prokazující, že cenové rozdíly nelze řešit pomocí struktury PCN, a že neexistují žádné důkazy o tom, že výrobky nejsou zaměnitelné. Komise podotýká, že výrobci v Unii zařazení do vzorku vyrábějí nejběžnější S-PVC pro všeobecné použití (označovaný společnosti Westlake jako komoditní), že hlavním určujícím faktorem pro použití S-PVC je jeho hodnota K ([10]); a že uvedená komodita S-PVC bude v šetření zachycena pomocí PCN B a C. V tomto ohledu Komise zjistila, že pojem „speciální" je spíše obchodní klasifikací nebo termínem, a nikoli odvětvovým standardem (protože výrobek, který by jeden výrobce označil za „speciální", může jiný výrobce považovat za „komoditní").

(99) Komise poznamenala, že rozdíly ve výrobním procesu jsou zanedbatelné, jak je zřejmé ze skutečnosti, že jeden výrobce zařazený do vzorku může používat stejné linky i k výrobě některých speciálních S-PVC ([11]). Komise konstatovala, že ačkoli bylo společnosti Westlake známo, že tři výrobci v Unii zařazení do vzorku nepůsobí v uvedených třech údajných segmentech, nevznesla k navrhovanému vzorku Unie žádné připomínky. Komise navíc neshledala žádné důkazy o významu údajných segmentů pro ceny, náklady nebo segmentaci trhu, které by nebyly zachyceny ve struktuře PCN. Tvrzení společnosti Westlake o existenci tří segmentů bylo proto zamítnuto.

([7]) Proces výroby chloru a alkalických hydroxidů je průmyslový proces elektrolýzy roztoků chloridu sodného (NaCl). Jedná se o technologii používanou k výrobě chloru a hydroxidu sodného (louhu sodného), což jsou základní chemikálie potřebné v průmyslu.

([8]) Argumenty předložené žadateli zahrnovaly pět důvodů: i) PVC a hydroxid sodný slouží odlišnému a samostatnému trhu; ii) ne všichni výrobci PVC jsou integrovaní a vyrábějí hydroxid sodný; iii) PVC a hydroxid sodný se nevyrábějí stejným výrobním procesem; iv) chlor a hydroxid sodný jsou druhotnými produkty elektrolýzy soli a v) nebylo by možné určit, které z obou odvětví vyrábí primární produkt a které odvětví vyrábí sekundární „vedlejší produkt".

([9]) Věc M.6905 – INEOS/Solvay/JV, která je k dispozici na tomto odkazu (https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf).

([10]) Hodnota K je ukazatelem molekulové hmotnosti a stupně polymerizace a Komise vybrala čtyři různé PCN na základě hodnoty K, čímž rozšířila navrhovanou strukturu tří PCN navrženou ve stížnosti. Pouze jeden výrobce v Unii zařazený do vzorku vyráběl malou část speciálního S-PVC na stejných linkách, na kterých vyráběl S-PVC pro všeobecné použití. Tento výrobce používal termín speciální S-PVC, pokud byl výrobek přizpůsoben specifickým potřebám uživatele (např. přidáním přísad, barvením…).

([11]) Zpráva k věci M.6905 uvádí, že „ve skutečnosti lze rozšiřující S-PVC vyrábět na výrobních linkách používaných pro výrobu speciálního S-PVC nebo komoditního S-PVC, pokud je k dispozici vhodná sušicí jednotka. Je to proto, že částice rozšiřujícího S-PVC jsou mnohem menší než částice komoditního SPVC, a proto je zapotřebí sofistikovanější sušící zařízení. Speciální S-PVC lze vyrábět i na výrobních linkách, které se běžně používají pro výrobu komoditního S-PVC nebo rozšiřujícího S-PVC, pokud jsou k dispozici linky pro vstřikování komonomerů a příslušné jednotky pro zpětné získávání monomerů".

4.3. **Spotřeba v Unii**

(100) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě:

— ověřeného prodeje uskutečněného výrobci v Unii zařazenými do vzorku,

— prodeje spolupracujících výrobců PVC v Unii nezařazených do vzorku, o němž byly údaje získány od žadatelů,

— prodeje ostatních výrobců PVC v Unii, které byly získány v podáních předložených Komisi,

— prodeje ostatních výrobců PVC v Unii extrapolovaného na základě jejich podílu na výrobě PVC v Unii podle posledních oficiálních statistických údajů (PRODCOM),

— dovozu PVC do Unie zaznamenaného v databázi Comext Eurostatu.

(101) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2020	2021	2022	OŠ
Celková spotřeba v Unii	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Index	*100*	*113*	*92*	*82*

Zdroj: výrobní odvětví Unie, výrobci v Unii zařazení do vzorku, ostatní výrobci v Unii, Eurostat.

(102) Spotřeba obdobného výrobku v Unii byla stanovena na základě kombinace informací o prodeji v EU od výrobců v Unii (jak je popsáno v 100. bodě odůvodnění) a údajů o dovozu od Eurostatu. Jelikož výrobek, který je předmětem šetření, zahrnuje pouze S-PVC, odhaduje se, že dovoz S-PVC představuje 96 % dovozu pod kódem KN 3904 10 00, zbytek tvoří dovoz E-PVC. Rozdělení dovozu pod kódem KN 3904 10 00 mezi dva typy PVC bylo provedeno na základě informací o trhu obsažených v podnětu.

(103) Celková spotřeba v Unii má od roku 2021, kdy došlo k výraznému oživení po pandemii COVID-19, klesající tendenci. Od roku 2020 se celková spotřeba v Unii snížila o 18 %, což je ovlivněno současným poklesem v odvětví stavebnictví v Unii.

4.4. **Dovoz z dotčených zemí**

4.4.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(104) Komise zkoumala, zda by měl být dovoz S-PVC pocházející z dotčených zemí posuzován souhrnně v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení.

(105) Dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z Egypta a USA bylo vyšší než úroveň považovaná za nepatrnou podle čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Objem dovozu z každé jednotlivé dotčené země nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 5 odst. 7 základního nařízení. Podíl na trhu v období šetření činil 1,92 %, respektive 8,30 %.

(106) Podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem z Egypta a USA a mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a obdobným výrobkem byly podobné. Přesněji řečeno, dovážené výrobky soutěžily mezi sebou a s S-PVC vyráběným v Unii, protože průmysloví uživatelé mají podobný přístup k prodejním týmům a obchodníkům obou výrobců v Unii a oba výrobky slouží podobným kategoriím zákazníků.

(107) Všechna kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení byla tudíž splněna a dovoz z Egypta a USA byl pro účely stanovení újmy posouzen souhrnně.

4.4.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(108) Objem dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na základě dostupných statistik podle výrobků a odhadu spotřeby za období šetření na základě nejnovějších dostupných údajů (2022).

(109) Dovoz do Unie z dotčených zemí se vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2020	2021	2022	OŠ
EGYPT				
Objem dovozu	7 252	24 566	44 562	62 004
Index (2020 = 100)	*100*	*339*	*614*	*855*
Podíl na trhu	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
Index (2020 = 100)	*100*	*300*	*668*	*1 048*
SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ (USA)				
Objem dovozu	33 737	41 430	127 713	267 390
Index (2020 = 100)	*100*	*123*	*379*	*793*
Podíl USA na trhu	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
Index (2020 = 100)	*100*	*109*	*411*	*972*
DOTČENÉ ZEMĚ				
Objem dovozu z dotčených zemí	40 989	65 996	172 275	329 394
Index (2020 = 100)	*100*	*161*	*420*	*804*
Podíl dotčených zemí na trhu	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
Index (2020 = 100)	*100*	*143*	*457*	*985*

Zdroj: Eurostat.

(110) V absolutním vyjádření se dovoz z dotčených zemí během posuzovaného období zvýšil o 288 405 tun. Současně se zvýšil celkový podíl dovozu z dotčených zemí na trhu o 9,18 procentního bodu (dovoz v období šetření byl osmkrát vyšší než v roce 2020). Egyptský dovoz se během posuzovaného období zvýšil o 54 750 tun a dosáhl podílu na trhu ve výši 1,92 %. Dovoz z USA se během posuzovaného období zvýšil o 233 653 tun a dosáhl podílu na trhu ve výši 8,30 %. Dovoz z dotčených zemí dosáhl v období šetření podílu na trhu ve výši 10,22 %.

4.4.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení/ stlačení cen*

(111) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Cenové podbízení u dovozu bylo stanoveno na základě cen CIF získaných od vyvážejících výrobců zařazených do vzorku (viz 69. a 87. bod odůvodnění).

(112) Průměrná cena dovozu z dotčených zemí do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 3

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2020	2021	2022	OŠ
EGYPT				
Průměrná cena	688	1 449	1 353	926
Index	*100*	*211*	*197*	*135*
SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ (USA)				
Průměrná cena	821	1 525	1 405	903
Index	*100*	*186*	*171*	*110*
POSUZOVANÉ ZEMĚ				
Vážená průměrná cena	798	1 497	1 392	907
Index	*100*	*188*	*174*	*114*

Zdroj: Eurostat.

(113) Průměrná cena egyptského dovozu se v roce 2021 prudce zvýšila na 1 449 EUR/t (z 668 EUR/t v roce 2020) a poté se v roce 2022 mírně snížila na 1 353 EUR/t a na 926 EUR/t během období šetření. Průměrná cena dovozu z USA vykazovala podobný trend, přičemž v roce 2021 se prudce zvýšila na 1 525 EUR/t (z 821 EUR/t v roce 2020) a poté se v roce 2022 postupně snížila na 1 405 EUR/t a na 903 EUR/t během období šetření.

(114) Během posuzovaného období se průměrná jednotková cena dumpingového dovozu z dotčených zemí zvýšila o 14 %. V letech 2020 a 2021 byla cena dovozu z dotčených zemí vyšší než zjištěná prodejní cena výrobců zařazených do vzorku v Unii (o 16 %, resp. 27 %), jak je uvedeno v tabulkách 3 a 7. V roce 2022 a během období šetření byly však dovozní ceny v porovnání s cenami v Unii přibližně o 11 % a 20 % nižší.

(115) Cenové podbízení během období šetření zjistila Komise srovnáním:

— vážených průměrných prodejních cen výrobců v Unii zařazených ve vzorku účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku, upravených na úroveň ceny ze závodu, a

— odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu od vyvážejících výrobců zařazených do vzorku účtovaných prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu.

(116) Srovnání cen bylo provedeno podle jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl hypotetického obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření. Ukázal vážený průměr rozpětí cenového podbízení mezi 25 % a 35 % u egyptských výrobců, vážený průměr rozpětí cenového podbízení mezi 30 % a 35 % u výrobců v USA a kumulativní vážený průměr cenového podbízení mezi 27 % a 33 % u výrobců zařazených do vzorku v USA a Egyptě dohromady.

(117) V každém případě bez ohledu na zjištění o cenovém podbízení Komise uvedla, že dumpingový dovoz vedl během období šetření také k významnému stlačení cen (jak se odráží v rozpětí prodeje pod cenou), když výrobní odvětví Unie prodávalo pod svými výrobními náklady.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(118) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení byly v rámci posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyhodnoceny všechny hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(119) Jak je uvedeno v 9. bodě odůvodnění, za účelem zjištění možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl proveden výběr vzorku.

(120) Pro účely zjištění újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Makroekonomické ukazatele Komise posoudila na základě údajů obsažených v makrodotazníku předloženém žadateli, které Komise aktualizovala na základě informací poskytnutých jinými výrobci, informací získaných během inspekcí na místě a údajů Eurostatu. Údaje pro ostatní výrobce v Unii byly odhadnuty na základě informací o trhu a dalších statistik Eurostatu podle informací o výrobku, jak je uvedeno v 100. bodě odůvodnění. Komise posoudila mikroekonomické ukazatele na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Obě sady údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(121) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu.

(122) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, stav zásob, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(123) Celková výroba v EU je odhadována na základě údajů Eurostatu týkajících se obdobného výrobku (kód Prodcom 2016.30.10). Statistiku Prodcom zveřejňuje Eurostat každoročně a poslední dostupný údaj je za rok 2022. Výroba výrobního odvětví Unie za období šetření byla stanovena sečtením výroby všech výrobních závodů žadatelů v Unii a dalších výrobců, kteří Komisi poskytli podrobné informace, a za předpokladu stejné relativní váhy, jaká byla zjištěna v roce 2022 u ostatních.

(124) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 4

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2020	2021	2022	OŠ
Objem výroby (v tunách)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
Index	*100*	*100*	*83*	*78*
Výrobní kapacita (v tunách)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
Index	*100*	*100*	*102*	*102*
Využití kapacity	91 %	91 %	74 %	69 %
Index	*100*	*100*	*82*	*76*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku, ostatní výrobci v Unii, Eurostat, informace o trhu týkající se kapacity ostatních výrobců.

(125) Výroba obdobného výrobku v Unii má klesající tendenci ovlivněnou hospodářským dopadem vyšší inflace a úrokových sazeb, které výrazně ovlivnily odvětví stavebnictví, jež je hlavním odběratelem obdobného výrobku.

(126) Výrobní kapacita zůstala relativně stabilní. Plánování a realizace zvyšování kapacit v chemickém průmyslu trvá dlouho z důvodu ochrany životního prostředí a bezpečnosti. Pozorovaný nárůst v roce 2022 lze do značné míry vysvětit jedním výrobcem zařazeným do vzorku a je důsledkem reorganizace při hledání vyšší účinnosti. Před rokem 2020 byl v Unii uzavřen jeden výrobní závod a jedna ze tří uzavřených výrobních linek byla přesunuta do jednoho ze zbývajících závodů. Vzhledem k časovým mezerám mezi uzavřením závodu a instalací nové linky vykazuje trend nárůst kapacity, avšak z dlouhodobého hlediska tento výrobce zařazený do vzorku svou kapacitu snížil.

(127) Využití kapacity zůstalo v letech 2020 a 2021 stabilní a od roku 2022 vykazovalo klesající trend. Míra využití kapacity ve výši 69 % je v případě chemických procesů nízká, protože jakékoli využití kapacity kolem 50 % na jednu linku představuje významné riziko z hlediska zhoršení kvality aktiv a bezpečnosti. Výrobní linky v Unii ani v dotčených zemích nejsou navrženy tak, aby mohly kolísat, pokud jde o výrobní toky, a výrobci se potýkají s překážkami, které jim brání uzavřít a znovu spustit linku za účelem uspokojení poptávky. Komise obdržela odhady, že uzavření linky na dobu kratší než šest měsíců by pravděpodobně nebylo ekonomicky únosné, a zkušenosti z pandemie COVID-19 ukazují, že chemické linky nebylo možné uzavřít ani v případě nízké poptávky po dotčeném výrobku.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(128) Prodej výrobního odvětví Unie byl stanoven pomocí podobné metodiky, jaká byla použita pro údaje o výrobě. Prodej během období šetření se odhaduje na základě údajů známých od žadatelů a dalších výrobců, kteří Komisi poskytli podrobné informace, a s ohledem na reprezentativnost této podskupiny z hlediska výroby. Tento přístup má tu výhodu, že se řídí stejným principem, ale opomíjí dopad možných změn objemu zásob. Vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie má zásoby relativně nízké (přibližně 2–3 týdny), považovala Komise tento předpoklad za přiměřený.

(129) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Objem prodeje a podíl na trhu

	2020	2021	2022	OŠ
Celkový objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
Index	*100*	*111*	*87*	*72*
Podíl na trhu	91 %	89 %	86 %	80 %
Index	*100*	*98*	*94*	*88*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku, ostatní výrobci v Unii, Eurostat.

(130) Objem prodeje na trhu Unie se během posuzovaného období výrazně měnil v důsledku postupných dopadů pandemie, silného hospodářského oživení a vzniku energetické krize v roce 2022. V této souvislosti poskytuje jasnější obrázek analýza podílu výrobního odvětví Unie na trhu. Celkový nepříznivý vývoj podílu na trhu je jasně patrný v roce 2022, kdy výrobní odvětví Unie zaznamenalo výraznou ztrátu podílu na trhu, která se oproti předchozímu roku zdvojnásobila (v roce 2021 klesl index o 2 body a v roce 2022 o 4 body) a během období šetření se prohloubila (index klesl o 6 bodů). Celkově se podíl výrobního odvětví Unie na trhu během posuzovaného období snížil o 12 %.

(131) Ztráta podílu na slabém trhu zhoršila dopad dovozu obdobného výrobku z dotčených zemí, který, jak je popsáno ve 110. bodě odůvodnění, získal podíl na trhu.

(132) Komise obdržela připomínky uživatelů a vyvážejících výrobců, podle nichž ztráta podílu výrobního odvětví Unie na trhu svědčí o jeho ztrátě konkurenceschopnosti a nedostatečném zřeteli na potřeby odběratelů. Komise zjistila, že u dovozů z jiných zemí než z dotčených zemí nedošlo ke stejnému nárůstu podílu na trhu, což zřejmě naznačuje, že ke ztrátě konkurenceschopnosti mohlo dojít pouze vůči výrobcům obdobného výrobku nacházejícím se v dotčených zemích a že součástí jejího šetření je prozkoumat, zda k ní nedošlo v důsledku nekalých obchodních praktik. Pokud jde o potřeby odběratelů, Komise uvedla, že uživatelé nakupovali obdobný výrobek jak od výrobců v Unii, tak od výrobců z dotčených zemí, což je jasnou známkou toho, že výrobní odvětví Unie nadále slouží svým odběratelům podobným a srovnatelným způsobem.

4.5.2.3. Růst

(133) Spotřeba v Unii klesla během posuzovaného období o 18 %, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie se snížil o 28 %. Spotřeba však byla značně kolísavá, přičemž v roce 2021 došlo k prudkému nárůstu v důsledku silného hospodářského oživení v Unii po pandemii, a to o 11 % objemu, a v roce 2022 k mírnému snížení oproti roku 2020, neboť situace se vrátila k obvyklejšímu ekonomickému chování uživatelů a spotřebitelů a spotřeba byla o 13 % nižší než v roce 2020. V důsledku toho výrobní odvětví Unie ztratilo podíl na trhu, na rozdíl od podílu na trhu dovozu z dotčených zemí, který se během posuzovaného období zvýšil o 885 % a v období šetření dosáhl 10,22 % (z 1,04 % v roce 2020).

4.5.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(134) Počet zaměstnanců výrobního odvětví Unie byl stanoven pomocí podobné metodiky, jaká byla použita pro údaje o výrobě a prodeji. Údaje o zaměstnanosti a produktivitě byly stanoveny na základě informací poskytnutých žadateli, odpovědí ostatních výrobců v Unii a odhadů na základě údajů Eurostatu.

(135) Zaměstnanost a produktivita se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Zaměstnanost a produktivita

	2020	2021	2022	OŠ
Počet zaměstnanců	4 135	4 068	3 975	4 014
Index	*100*	*98*	*96*	*97*
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	1 198	1 223	1 038	957
Index	*100*	*102*	*87*	*80*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku, ostatní výrobci v Unii, Eurostat.

(136) Počet zaměstnanců zůstal v posuzovaném období relativně stabilní (–3 %). To odpovídá stabilní výrobní kapacitě, protože počet zaměstnanců potřebných k provozu závodů nekolísá v souladu s mírou využití kapacity. Stejně tak jsou závody určeny k provozu na plný úvazek v rámci pracovních směn a výrobci nemají možnost flexibilního provozu méně dní v týdnu, aby přizpůsobili výrobu poptávce.

(137) Produktivita na zaměstnance se v roce 2022 vyvíjela nepříznivě a během období šetření se dále zhoršovala. Nízká úroveň prodeje, a tedy i výroby, vedla v kontextu nepružnosti, pokud jde o počet zaměstnanců, k nízké produktivitě. Průměrná produktivita v tunách na zaměstnance se celkově snížila o 20 %.

(138) Jak je v chemickém průmyslu obvyklé, produktivitu na zaměstnance nejlépe vyjadřuje množství vyrobené na jednoho zaměstnance. Komise obdržela připomínky od jednoho výrobce se sídlem USA, který navrhoval, aby se produktivita uváděla v hodnotě na zaměstnance. Komise podotýká, že navrhovaný poměr je v kontextu kolísání cen způsobeného souběhem pandemie COVID-19, silného oživení a energetické krize neobvyklý. Navrhovaný poměr by poskytoval měřítko produktivity, které by smícháním objemů a cen zakrývalo skutečnost a bránilo tomu, aby bylo možné analýzou určit, zda výrobcům v Unii vznikla újma, či nikoli. Komise tudíž tento návrh zamítla.

4.5.2.5. Velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(139) Všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčených zemí byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie značný.

(140) Jde o první antidumpingové šetření týkající se dotčeného výrobku. Proto nebyly k dispozici žádné údaje k posouzení účinků případného dřívějšího dumpingu.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(141) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Prodejní ceny v Unii

	2020	2021	2022	OŠ
Průměrné jednotkové prodejní ceny v Unii na celkovém trhu (v EUR za tunu)	690	1 177	1 566	1 134
Index	*100*	*170*	*227*	*164*
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	677	967	1 354	1 162
Index	*100*	*143*	*200*	*172*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(142) Průměrná jednotková prodejní cena v Unii během posuzovaného období byla značně kolísavá. Silné oživení po pandemii v roce 2021 vedlo ke zvýšení cen, které převýšilo pozoruhodný nárůst nákladů. Situace neměla dlouhého trvání, protože ruská útočná válka proti Ukrajině přispěla k energetické krizi v Unii a následnému velkému nárůstu nákladů, který byl z velké části absorbován zvýšením prodejní ceny. Zatímco situace výrobců v Unii zařazených do vzorku byla ještě finančně stabilní a prodejní ceny pokrývaly veškeré výrobní náklady, situace se rychle zhoršila na konci roku 2022, kdy již měli výrobci zařazení do vzorku potíže s tím, aby prodejní ceny pokryly veškeré náklady. V průběhu období šetření se výrobní náklady po útlumu energetické krize upravily, ale prodejní cena se ještě více snížila, jak ukazuje tabulka 7 (v období šetření se výrobní náklady snížily o 14 %, ale průměrná prodejní cena se snížila ještě více, a to o 28 %). Výrobci v Unii zařazení do vzorku proto během období šetření vykazovali ztrátu, což svědčí o rozsahu dopadu dumpingového dovozu na cenovou sílu výrobců v Unii zařazených do vzorku, kteří se stali subjekty přijímajícími ceny na trhu ovlivněném velkými objemy dumpingového dovozu z Egypta a USA.

(143) Celkově se během posuzovaného období prodejní ceny zvýšily o 64 % a jednotkové výrobní náklady o 72 %.

4.5.3.2. Náklady práce

(144) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2020	2021	2022	OŠ
Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	115 266	117 134	119 662	120 571
Index	*100*	*102*	*104*	*105*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(145) Z výše uvedené tabulky vyplývá, že průměrné náklady práce byly v posuzovaném období poměrně stabilní. Výrobci v Unii zařazení do vzorku vysvětlili, že náklady na pracovní sílu jsou nepružné a že nad většinou svých nákladů na pracovní sílu nemají kontrolu, protože jsou stanoveny zákonem, pracovními dohodami nebo smlouvami. Například valorizace mezd je podle belgických zákonů povinná a zaměstnavatelé nemají možnost rozhodnout, zda mzdy budou nebo nebudou valorizovat, nebo tuto valorizaci načasovat. Pokud jde o relativně vysokou úroveň těchto nákladů, Komise rovněž uvedla, že chemický průmysl je ze své podstaty nebezpečný, podléhá směnnému provozu a náročným pracovním režimům, což jsou faktory, které přispívají k relativně vysokým nákladům na pracovní sílu.

(146) Komise se nedomnívá, že zjištěné omezené zvýšení průměrných nákladů práce na zaměstnance zpochybňuje údajnou újmu uvedenou ve stížnosti.

4.5.3.3. Zásoby

(147) Stav zásob u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 9

Zásoby

	2020	2021	2022	OŠ
Konečný stav zásob (v tunách)	61 181	68 986	74 985	58 304
Index	*100*	*113*	*123*	*95*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
Index	*100*	*114*	*130*	*117*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(148) Prodej obdobného výrobku vykazuje určité sezónní vlivy, jež jsou v odvětví stavebnictví, které je jeho hlavním uživatelem, běžné. Prodej v prosinci je obecně poměrně nízký a výrobci v tomto měsíci obvykle upřednostňují provádění údržby. V důsledku sezónního vlivu v měsíci prosinci není srovnání stavu zásob na konci období šetření v září 2023 s konečným stavem zásob v prosinci předchozích tří let relevantní. Vývoj konečného stavu zásob na konci roku 2020 až 2022 se za dva roky zvýšil o 30 %.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(149) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2020	2021	2022	OŠ
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	3,5	17,7	13,1	– 2,6
Index	*100*	*506*	*374*	*– 74*
Peněžní tok (v EUR)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	– 13 993 872
Index	*100*	*421*	*381*	*– 22*
Investice (v EUR)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
Index	*100*	*95*	*127*	*219*
Návratnost investic (v %)	10	120	93	– 26
Index	*100*	*1 193*	*927*	*– 258*

Zdroj: výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(150) Ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku stanovila Komise tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Ziskovost v prvních dvou letech posuzovaného období je ovlivněna ekonomickými okolnostmi, které vznikly v důsledku výskytu pandemie COVID-19 na počátku roku 2020 a následného nestandardního oživení po zavedení vakcín v Unii, jakož i fiskálními stimuly. Komise se domnívá, že úroveň ziskovosti dosažená v letech 2020 a 2021 je ovlivněna tímto celkovým hospodářským kontextem. Ziskovost dosaženou v roce 2022 ovlivnila také energetická krize, která se objevila po zahájení ruské útočné války proti Ukrajině. V roce 2022 se však výrobcům v Unii zařazeným do vzorku podařilo přenést nárůst nákladů na uživatele v Unii, neboť zjištěná průměrná prodejní cena výrobního odvětví EU se zvýšila o 390 EUR/t, což je částka ještě vyšší než nárůst nákladů o 387 EUR/t. V důsledku toho byl zisk v letech 2021 a 2022 v EUR/t relativně stabilní (209, resp. 212 EUR za tunu). Výrobci zařazení do vzorku zaznamenali během roku 2022 klesající trend a v období šetření se stali ztrátovými (–2,6 %) Jak je uvedeno ve 142. bodě odůvodnění, dopad prudkého nárůstu dumpingového dovozu znamenal, že výrobci v Unii ztratili moc nad stanovováním cen výrobku, což bylo ovlivněno dostupností S-PVC z dotčených zemí za velmi nízké ceny, což vedlo k situaci stlačování cen během období šetření.

(151) Čistý peněžní tok představuje schopnost výrobců v Unii financovat svou činnost z vlastních zdrojů. Vývoj čistého peněžního toku vykazuje od roku 2021 klesající tendenci a významný bod zlomu během období šetření, kdy je peněžní tok poprvé během posuzovaného období záporný. Výrobci zařazení do vzorku během období šetření odložili některé investice nebo odložili nepodstatnou údržbu, ale tato opatření nebyla dostatečná k tomu, aby zabránila zápornému peněžnímu toku.

(152) Investice byly v letech 2020 a 2021 relativně stabilní a v roce 2022 zaznamenaly zlom směrem nahoru. Pro zvýšení investic od roku 2022 existují různé důvody. Investice od roku 2022 nebyly vyvolány žádným rozšiřováním kapacity, ale spíše potřebou snížit uhlíkovou stopu a dodržovat další environmentální a bezpečnostní předpisy, jakož i vlivem dohánění vyspělejších ekonomik, neboť výrobci zařazení do vzorku se při realizaci plánovaných investic v roce 2020 setkávali s překážkami kvůli pandemii a v roce 2021 kvůli poptávce, která následovala po silném hospodářském oživení, jež zintenzivnilo provoz. Tři výrobci zařazení do vzorku působí ve starších závodech, které byly navrženy v době mírnějších předpisů a které vyžadují značné investice, aby dostály novým environmentálním a bezpečnostním předpisům. Investice do provozních chemických závodů vyžadují také dlouhé plánování, neboť investice pozorované od roku 2022 byly z velké části investicemi plánovanými před rokem 2020. A konečně, úroveň investic nelze přizpůsobit skutečným úrovním výroby namísto teoretických. Výrobci zařazení do vzorku mají na přizpůsobení investic skutečné míře využití kapacity omezený vliv.

(153) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Od roku 2021 se vyvíjela negativně a v období šetření vykazuje výraznou návratnost ve výši –26 %. Výrobci zařazení do vzorku, stejně jako všichni výrobci obdobného výrobku, potřebují ke svému provozu značné investice. Výrobci zařazení do vzorku mají starší závody a původní zařízení byla plně odepsána, ale kromě čistě nových investic pravidelně přidávají nová aktiva kvůli nákladům na údržbu a obrat. Výrobci zařazení do vzorku mají omezenou flexibilitu, pokud jde o provoz s nižší úrovní aktiv.

(154) Schopnost výrobců v Unii zařazených do vzorku opatřit si kapitál je v současném hospodářském kontextu pochybná vzhledem k nízké ziskovosti a nejistotě v oblasti regulace. Tato schopnost by však byla v každém případě hypotetická, protože výrobci zařazení do vzorku jsou součástí větších skupin a využívají spíše interní než externí zdroje. Komise se proto zabývala možností získání prostředků od jejich skupin. Všichni výrobci v Unii zařazení do vzorku potvrdili podobné potíže, pokud jde o využívání přerozdělení zdrojů na úrovni skupiny. Tři výrobci vysvětlili různé dopady tohoto trendu, například upřednostňování investic v jiných regionech světa, neřešení problematických míst výrobního procesu, mimořádné pokračující rozpočtové škrty a další. Komise se domnívá, že tato situace může souviset i s jinými faktory, ale konstatuje, že údajný dumpingový dovoz z dotčených zemí k tomuto negativnímu investičnímu prostředí přispěl a zvýšil nejistotu ohledně budoucích vyhlídek výrobního odvětví.

4.5.4. *Závěr ohledně újmy*

(155) Hlavní makroekonomické ukazatele vykazovaly v posuzovaném období negativní trend: Objem výroby v Unii klesl o 22 %, využití kapacity o 24 %, objem prodeje v Unii o 28 % a produktivita o 20 %.

(156) Podobnou situaci lze popsat i pro mikroukazatele. Ziskovost prodeje v Unii byla v letech 2020 až 2022 kladná, ale v období šetření se výrobní odvětví stalo ztrátovým. Podobně se peněžní tok, který byl v letech 2020 až 2022 kladný, stal v období šetření záporným. Konečný stav zásob ke konci roku vyjádřený jako procento výroby se v letech 2020 až 2022, kdy již byl patrný dopad vysokého objemu dovozu z dotčených zemí, zvýšil.

(157) Objem dovozu egyptských a amerických vývozců se v posuzovaném období zvýšil osmkrát. V kontextu poklesu roční spotřeby v posuzovaném období o 729 110 tun se roční dovoz z dotčených zemí zvýšil o 288 405 tun, což vedlo ke zvýšení společného podílu egyptských a amerických vývozců na trhu z 1 % v roce 2020 na 10 % v období šetření, neboť jejich ceny se od roku 2022 a zejména během období šetření výrazně podbízely cenám výrobního odvětví Unie. Během období šetření činilo rozpětí cenového podbízení u dovozu z USA v průměru 31,7 % a u dovozu z Egypta 28,9 %, jak je uvedeno výše v oddíle 4.4.3)

(158) Levný dumpingový dovoz z Egypta a USA vedl také k významnému stlačení cen výrobního odvětví Unie. V důsledku toho nebylo výrobní odvětví Unie schopno prodávat za ceny pokrývající jeho výrobní náklady a v období šetření bylo ztrátové.

(159) Zatímco čisté investice vzrostly o 119 %, návratnost investic se během posuzovaného období snížila z 10,1 % v roce 2020 na –26,1 % v období šetření. Peněžní tok se rovněž stal záporným, což ovlivnilo schopnost výrobního odvětví Unie samofinancovat svou činnost. Ačkoli se počet zaměstnanců ve stejném období snížil o 3 %; produktivita se snížila o 20 %, což vedlo k vyšším nákladům práce na jednu tunu PVC.

(160) Jak je uvedeno výše, finanční ukazatele, jako je ziskovost, peněžní tok a návratnost investic, se během posuzovaného období výrazně zhoršily. Negativně to ovlivnilo schopnost výrobního odvětví Unie samofinancovat provoz, provádět nezbytné investice a opatřit si kapitál, což bránilo jeho růstu a dokonce ohrožovalo jeho přežití.

(161) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise v této fázi k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

(162) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být souběžně s tím poškozeno i jinými známými činiteli. Komise dbala na to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčených zemí, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito činiteli jsou: hospodářský pokles a slabá dynamika trhu, dopad událostí vyšší moci a neziskový prodej na vývoz.

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(163) Objem dovozu z dotčených zemí se během posuzovaného období zvýšil osmkrát, a to ze 40 989 tun v roce 2020 a na 329 904 tun v období šetření. Tento prudký nárůst, jak je vysvětleno ve 157. bodě odůvodnění, souvisel s relativně slabým domácím trhem, který měl potíže dumpingový dovoz absorbovat.

(164) V důsledku toho se v posuzovaném období zvýšil společný podíl dotčených zemí na trhu z 1 % na 10 %. Mezitím se v posuzovaném období postupně snižoval podíl výrobního odvětví Unie na trhu z 91 % v roce 2020 na 80 % v období šetření.

(165) Zatímco rok 2020 byl ovlivněn pandemií COVID-19 a rok 2021 silným hospodářským oživením, účinky dumpingového dovozu byly patrnější od roku 2022, kdy se dovoz z dotčených zemí zvýšil o 161 % a jeho podíl na trhu o 220 % ve srovnání s rokem 2021.

(166) V roce 2022, kdy dovoz z dotčených zemí prudce vzrostl, byly jeho ceny mnohem nižší než průměrná prodejní cena výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(167) Zvýšené množství dovozu z dotčených zemí v kombinaci s jeho nízkými průměrnými prodejními cenami mělo negativní dopad na finanční situaci výrobního odvětví Unie.

(168) Dopad zvýšeného množství dumpingového dovozu z dotčených zemí se plně projevil během období šetření, kdy se finanční situace výrobního odvětví Unie výrazně zhoršila. Výrobní odvětví Unie nemohlo zvýšit své prodejní ceny, aby rostoucí náklady na suroviny (zejména náklady na energii) přeneslo na odběratele, protože čelilo nekalé soutěži ze strany dovozu dotčeného výrobku. Strategií výrobního odvětví Unie bylo zmírnit ztráty objemu výroby a podílu na trhu snížením cen na úkor ziskovosti. Výrobní odvětví Unie bylo v předchozích letech ziskové a v období šetření se stalo ztrátovým (–3 %). Levný dovoz z dotčených zemí proto zabránil zvýšení ceny výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení, a způsobil tak stlačení cen.

(169) Kromě toho se do záporných hodnot dostaly i peněžní tok a návratnost investic. Výrobci v Unii zařazení do vzorku měli v období šetření záporný peněžní tok ve výši 14 milionů EUR a návratnost investic –26,1 %.

(170) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise předběžně stanovila, že podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena dumpingovým dovozem z dotčených zemí ve smyslu čl. 3 odst. 6 základního nařízení. Tato újma měla účinky jak na objem, tak na ceny.

5.2. **Účinky ostatních činitelů**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(171) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 11

Dovoz ze třetích zemí

Země		2020	2021	2022	OŠ
Mexiko	Objem (v tunách)	142 867	161 713	160 261	129 496
	Index	*100*	*113*	*112*	*91*
	Podíl na trhu	4 %	4 %	4 %	4 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	703	1 214	1 538	954
	Index	*100*	*173*	*219*	*136*
Norsko	Objem (v tunách)	67 067	92 360	54 769	46 300

	Index	*100*	*138*	*82*	*69*
	Podíl na trhu	2 %	2 %	2 %	1 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	839	1 313	1 719	1 356
	Index	*100*	*156*	*205*	*162*
Jižní Korea	Objem (v tunách)	2 335	11 792	23 891	50 703
	Index	*100*	*505*	*1 023*	*2 171*
	Podíl na trhu	0 %	0 %	1 %	2 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	1 278	1 534	1 686	969
	Index	*100*	*120*	*132*	*76*
Spojené království	Objem (v tunách)	47 801	17 212	14 314	16 309
	Index	*100*	*36*	*30*	*34*
	Podíl na trhu	1 %	0 %	0 %	1 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	836	1 088	1 449	1 224
	Index	*100*	*130*	*173*	*146*
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	57 711	122 261	90 254	79 397
	Index	*100*	*212*	*156*	*138*
	Podíl na trhu	1 %	3 %	2 %	2 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	721	1 493	1 452	959
	Index	*100*	*207*	*201*	*133*
Celkem za všechny třetí země kromě dotčených zemí	Objem (v tunách)	317 781	405 338	343 489	322 205
	Index	*100*	*128*	*108*	*101*
	Podíl na trhu	8 %	9 %	9 %	10 %
	Průměrná cena (EUR/tuna)	759	1 324	1 551	1 029
	Index	*100*	*174*	*204*	*136*

Zdroj: Eurostat.

(172) V posuzovaném období byly jedinými dalšími třetími zeměmi, z nichž se do Unie dovážely významné objemy PVC, Mexiko, Norsko, Jižní Korea a Spojené království.

(173) Obecně lze říci, že všechny třetí země s výjimkou dotčených zemí vykazovaly v období šetření stabilní objem s podílem na trhu, který se v posuzovaném období pohyboval mezi 8 % a 10 %. Kromě toho se jejich ceny také více blíží cenám výrobců v Unii zařazených do vzorku, přičemž průměrná dovozní cena za rok 2022 činí 1 551 EUR/t, což je prakticky totožné s cenou výrobců v Unii zařazených do vzorku, která činí 1 566 EUR/t. V období šetření byla průměrná dovozní cena ve výši 1 029 EUR/t nižší než cena za tunu u výrobců v Unii zařazených do vzorku, která činila 1 134 EUR. Nicméně objemy dovezené do Unie se v období šetření snížily o 6 %, což naznačuje, že dovozci se snažili spíše udržet si podíl na trhu, který se zmenšoval, než jej zvyšovat.

(174) Komise podotýká, že nedošlo k prudkému nárůstu dovozu a že podíl třetích zemí jiných než dotčených zemí na trhu zůstal relativně stabilní. Hlavními pozorovanými změnami byla změna původu tohoto dalšího dovozu, kdy některé země snížily svůj vývoz do Unie ze strukturálních nebo strategických důvodů, jako například Norsko, Rusko a Spojené království, zatímco jiné země, jako například Jižní Korea, obsadily uvolněný prostor.

(175) S ohledem na výše uvedené skutečnosti a s ohledem na vysoký objem dovozu za nízké ceny z dotčených zemí ve srovnání s dovozem z jiných třetích zemí Komise předběžně dospěla k závěru, že dovoz z jiných třetích zemí nezmírnil příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dumpingovým dovozem z dotčených zemí.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(176) Objem vývozu výrobců v Unii se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 12

Vývozní výkonnost výrobců v Unii

	2020	2021	2022	OŠ
Objem vývozu výrobců v Unii (v tunách)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
Index	*100*	*82*	*75*	*74*
Průměrná cena výrobců v Unii (v EUR za tunu)	822	1 414	1 509	1 075
Index	*100*	*172*	*184*	*131*

Zdroj: Eurostat.

(177) Vývoz výrobců v Unii v roce 2020 byl s 1 494 288 tunami nejvyšší za celé posuzované období a v roce 2021 se snížil o 18 %. V roce 2022 vývoz nadále klesal, ale nižším tempem, a poté zůstal v období šetření relativně stabilní.

(178) Průměrná vývozní cena výrobců v Unii byla rovněž velmi kolísavá, s výrazným nárůstem v roce 2021, omezeným nárůstem v roce 2022 a nakonec náhlým poklesem vývozní ceny v období šetření. V důsledku toho výrobní odvětví Unie v období šetření vyváželo za ceny, které Komise považovala za nižší než odhadované výrobní náklady.

(179) V návaznosti na tvrzení společností Westlake, Oxy Vinyls, LP, a TCI Sanmar Komise zkoumala vývozní výkonnost výrobců v Unii zařazených do vzorku porovnáním cenového rozdílu mezi vývozní cenou a jejich domácí cenou (obojí pro odběratele, kteří nejsou ve spojení).

(180) Během posuzovaného období mělo výrobní odvětví Unie volnou kapacitu a vyváželo S-PVC, ale nedošlo k přesměrování prodeje z Unie na vývozní trhy. V tomto ohledu byla během období šetření průměrná vývozní cena výrobců zařazených do vzorku mírně vyšší než průměrná vývozní cena dotčených zemí do Unie, což svědčí o určitém stupni konkurenceschopnosti. Kromě toho výrobci v Unii zařazení do vzorku vyváželi za ceny nižší než úplné výrobní náklady (kvůli režijním nákladům), ale vyšší než variabilní náklady (zejména energie a suroviny). Udržení vývozu během období šetření tedy přispělo k celkovému rozpětí a pomohlo výrobcům v Unii udržet bezpečnost a plynulý chod linek tím, že vyráběli nad úrovní technického minima.

(181) Komise uvedla, že výrobci z dotčených zemí obvykle využívají k prodeji svých výrobků na zahraničních trzích obchodníky. Stejní obchodníci, kteří prodávají dumpingové S-PVC v Unii, působí na největších vývozních trzích Unie. V tomto ohledu působí obchodníci, kteří prodávají dumpingové PVC v Unii, také na tradičních vývozních trzích Unie, což rovněž vysvětluje problémy, kterým čelí výrobní odvětví Unie od roku 2022, aby si udrželo vývozní trhy.

(182) Vývoz z Unie do Spojeného království se v období šetření (od roku 2022) snížil o 106 528 tun, tedy o 37 %. Srovnání období šetření s předchozím dvanáctiměsíčním obdobím ukazuje snížení o 120 668 tun, tj. o 40 %. Spojené království oznámilo dne 8. ledna 2024 zahájení antidumpingového šetření týkajícího se S-PVC pocházejícího z USA, což je jasným důkazem nekalých obchodních praktik na druhém největším vývozním trhu Unie. Vývoz do Švýcarska se v období šetření (od roku 2022) snížil o 10 027 tun, tj. o 22 % (srovnání období šetření s předchozím dvanáctiměsíčním obdobím ukazuje snížení o 17 460 tun, tj. o 33 %). Komise rovněž zjistila, že obchodníci vyváželi do Švýcarska S-PVC vyráběný v USA za ceny nižší než je běžná hodnota.

(183) Bez ohledu na dopad konkurence na stejných trzích s dumpingovým dovozem se Komise nedomnívá, že výkonnost na vývozních trzích měla sama o sobě izolovaný dopad, který by mohl oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovými praktikami dotčených zemí a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Komise zjistila, že podíl vývozu na domácím prodeji byl v roce 2020 a v období šetření podobný a činil přibližně 42–43 %. Rovněž podíl vývozu na výrobě v Unii byl v roce 2020 i v období šetření velmi podobný a činil přibližně 30 %.

(184) Komise dospěla k závěru, že pokles vývozu měl na výkonnost výrobců v Unii vliv, který však nelze oddělit od agresivní cenové politiky vůči třetím zemím, kterou stanovili obchodníci spolupracující s výrobci z dotčených zemí. Výrobci v Unii v posuzovaném období snížili svůj vývoz, ačkoli k hlavnímu poklesu došlo v roce 2021, tedy dlouho před obdobím šetření. Vývozní výkonnost výrobců v Unii během období šetření tedy nelze vysvětlit pouze objemem, ale spíše cenami. Tento tlak na vývozní ceny nelze oddělit od dumpingových vývozů pocházejících z Egypta a USA, které si na těchto trzích rovněž konkurovaly.

5.2.3. *Nadměrná kapacita v odvětví výroby PVC*

(185) PVC je cyklické výrobní odvětví, jak uznali žadatelé, výrobci v Unii zařazení do vzorku i egyptští a američtí vývozci ve svých podáních a připomínkách. Celosvětové odvětví výroby PVC vykazuje značnou nadměrnou kapacitu, neboť jeho kapacita podle odhadů poskytnutých žadateli a podle informací o trhu v posledních letech systematicky převyšovala celosvětovou poptávku.

(186) Tato nadměrná kapacita je strukturální a vysvětluje se obtížemi při zvyšování kapacit, aby se vyrovnaly s nárůstem poptávky. Odvětví je tak připraveno absorbovat špičky poptávky v průběhu hospodářského cyklu s dlouhodobou perspektivou.

(187) Výrobní odvětví PVC v Unii v posuzovaném období nezvýšilo svou kapacitu, s výjimkou omezeného rozšíření jednoho výrobce v Unii, který aktivoval jednu výrobní linku, jež byla převedena ze závodu se třemi linkami, které uzavřel před začátkem posuzovaného období. Komise dospěla k závěru, že toto zjevné zvýšení kapacity je proto vysvětlitelné vlivem načasování, protože uzavření bylo provedeno před posuzovaným obdobím. Komise dospěla k závěru, že tento výrobce v Unii prokázal opodstatněnost takového rozhodnutí, jehož cílem bylo zajistit větší účinnost snížením počtu výrobních závodů, úpravou celkové kapacity směrem dolů a optimalizací provozu.

(188) Míra využití kapacity výrobního odvětví Unie byla v letech 2020 a 2021 vyšší než 90 % a teprve po prudkém nárůstu dumpingového dovozu klesla v roce 2022 na 74 % a v období šetření na 69 %.

(189) Komise dospěla k závěru, že možná strukturální nadměrná kapacita odvětví výroby PVC v celosvětovém měřítku i v Unii může mít vliv na dynamiku trhu a může poukazovat na odůvodnění dumpingového vývozu, ale domnívá se, že se nejedná o faktor, který by narušoval nebo oslaboval příčinnou souvislost. Je tomu tak proto, že výrobci v Unii během dotčeného období nezvýšili kapacitu v jakkoli významném rozsahu. Zdá se, že nadměrná kapacita je v chemickém průmyslu normou a odvětví výroby PVC v Unii se neodchyluje od dynamiky, která existuje na jiných trzích, včetně trhů dotčených zemí. Relativně vysoká úroveň nadměrné kapacity výrobního odvětví Unie v období šetření byla rovněž přímým důsledkem prudkého nárůstu dumpingového dovozu a dočasného hospodářského poklesu, který je posuzován samostatně.

(190) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívala, že současná poměrně vysoká úroveň nadměrné kapacity výrobního odvětví Unie je důsledkem nedávných tržních podmínek a dumpingového dovozu, a proto sama o sobě není prvkem, který by mohl oslabit příčinnou souvislost. Nedávné tržní podmínky byly zkoumány samostatně.

5.2.4. *Energetická krize v Unii*

(191) Řada zúčastněných stran tvrdila, že výrobní odvětví Unie utrpělo újmu v důsledku vysokých cen energie, které snížily konkurenceschopnost výrobního odvětví Unie. Podle těchto připomínek se zdálo, že mezi náklady na suroviny a cenami energií v Evropě a výkonností výrobců v Unii existuje souvislost, a podle tvrzení v nich uvedených se jim jiné země vyhnuly, protože je lze vysvětlit konflikty v těsné blízkosti Unie.

(192) Žadatelé uznali, že v období od poloviny roku 2021 do konce roku 2022 zažívala Evropa akutní energetickou krizi, ale zopakovali, že tato krize nezmírňuje ani nenarušuje příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem pocházejícím z Egypta a USA a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Žadatelé uvedli, že energetická krize skončila koncem roku 2022 a že skutečnost, že navzdory výraznému poklesu cen energie se stav výrobního odvětví Unie od té doby nezlepšil, je jasnou známkou toho, že energetická krize neměla na újmu zásadní vliv.

(193) Komise podotýká, že když byly ceny energie v letech 2021 a 2022 na nejvyšší úrovni, dosahovali výrobci v Unii zařazení do vzorku v posuzovaném období největších zisků. Kromě toho se újma způsobená výrobnímu odvětví Unie projevila v době, kdy již energetická krize ustoupila a ceny energie se snížily. Ve skutečnosti bylo výrobní odvětví před zvýšením dovozu za nízké ceny z dotčených zemí v období šetření (vynásobením množství z předchozích dvanácti měsíců třemi) stále schopno promítnout zvýšené náklady na energii do svých cen. Jakmile došlo k nárůstu levného dovozu, který způsobil stlačení cen, možné to již nebylo.

(194) Komise proto dospěla k závěru, že energetická krize v Unii nevysvětluje vývoj pozorovaný v období šetření, a proto nenarušuje ani neoslabuje příčinnou souvislost.

5.2.5. *Hospodářský pokles, dynamika trhu*

(195) Poptávka na trhu Unie v posuzovaném období dosáhla nejvyšší úrovně v roce 2021 a bezprostředně poté zaznamenala pokles, přičemž v roce 2022 klesla o 18 %. V porovnání s rokem 2020 byla poptávka v roce 2022 o 8 % nižší.

(196) Během období šetření poptávka nadále klesala a dosáhla výše odhadem 3 223 316 tun, což je o 18 % méně než poptávka v roce 2020.

(197) Hlavním důvodem slabé poptávky po PVC v Unii nebyla ani jeho cena ani existence alternativních výrobků. Relativně nízkou poptávku lze vysvětlit kombinací vysoké inflace a výpůjčních nákladů, které měly dopad na ekonomiku obecně a omezily poptávku v odvětví stavebnictví, které je pro PVC hlavním trhem. To uznali žadatelé, ale také vývozci z dotčených zemí.

(198) Dopad vyšší inflace a úrokových sazeb se do odvětví výroby PVC přenesl s určitým zpožděním v důsledku dlouhých dodacích lhůt, které jsou tradičně spojeny s odvětvím stavebnictví. To znamená, že nějakou dobu trvalo, než se dopady vyšších výpůjčních a stavebních nákladů projevily v objemu stavební výroby, a to ještě více ve výrobě stavebních materiálů, jako je výroba trubek, dveří a oken z PVC. Cykličnost stavebnictví je všeobecně známá a je nepravděpodobné, že by současná nízká poptávka pokračovala, jakmile se sníží inflace a úrokové sazby a vzroste poptávka po investičním zboží.

(199) Společnost Westlake tvrdila, že tato nízká poptávka odráží přesun spotřeby. Komise se domnívala, že se jedná o pouhou spekulaci, neboť neexistuje žádný důkaz o tom, že by nízká poptávka byla důsledkem přesunu spotřeby a že se nejedná o dočasný dopad vysokých úrokových sazeb a inflace. Naopak politiky související se Zelenou dohodou pro Evropu na podporu energetické renovace stávajících budov, jako jsou revidované směrnice o energetické náročnosti budov a o energetické účinnosti, zvýší poptávku po oknech a dveřích vyráběných z PVC, protože PVC je přirozený izolant.

(200) Komise proto dospěla k závěru, že hospodářský pokles a s ním spojená nízká poptávka na trhu, k nimž došlo v Unii během období šetření, měly omezený dopad, který nenarušuje ani neoslabuje příčinnou souvislost.

5.2.6. *Vyšší moc*

(201) Komise obdržela od některých zúčastněných stran připomínky týkající se dopadu událostí vyšší moci na situaci výrobního odvětví Unie.

(202) Komise prověřila všechny případy vyšší moci během posuzovaného období, které výrobci v Unii zařazení do vzorku oznámili, a zkoumala odpovědnost a opatření, která výrobci přijali.

(203) Komise zjistila, že k většině případů vyšší moci došlo na počátku posuzovaného období, tj. v letech 2020 a 2021, a nelze jimi tedy vysvětlit újmu prokázanou v období šetření po prudkém nárůstu dumpingového dovozu od druhé poloviny roku 2022. V tomto ohledu Komise nenašla argumenty, které by potvrdily, že bez relativně vysokého počtu případů vyšší moci v letech 2020 a 2021 by bylo výrobní odvětví během období šetření v lepší situaci. Újma výrobnímu odvětví Unie vznikla teprve tehdy, když se ceny dovozu z dotčených zemí od poloviny roku 2022 výrazně podbízely cenám Unie.

(204) Komise rovněž získala důkazy o tom, že prohlášení o událostech vyšší moci nebyla systematicky koordinována, jak tvrdily zúčastněné strany. Například v roce, kdy jeden výrobce v Unii zařazený do vzorku prohlásil, že došlo k události vyšší moci, zvýšil výrobce v Unii, který je s ním ve spojení, výrobu nad svou teoretickou kapacitu. Tento příklad byl v rozporu s tím, že cílem tohoto prohlášení bylo vyhnout se obsluze některých zákazníků.

(205) Komise rovněž zjistila, že v roce, kdy byla společnost Rehau postižena zásahem vyšší moci ze strany jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku, dokázal tento výrobce společnosti Rehau dodat více než 100 % smluvního množství, i když se mu nepodařilo dodat všechna dodatečná požadovaná množství. I když se jedná o neoficiální důkazy, Komise znovu opakuje, že nezjistila žádné důkazy o tom, že by výrobci v Unii zařazení do vzorku úmyslně využívali případů vyšší moci k tomu, aby se vyhnuli dodání přislíbených množství nebo aby omezili výrobu ve snaze dosáhnout vyšších domácích cen.

(206) Komise proto dospěla k závěru, že prohlášení o vyšší moci nemělo na újmu vliv.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(207) Byla zjištěna příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Egypta a USA na jedné straně a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie na straně druhé. Mezi prudkým nárůstem objemu a podílu dumpingového dovozu za nižší ceny na trhu a zhoršením výkonnosti Unie existovala časová souvislost. Zvýšený objem dumpingového dovozu narušil na relativně slabém trhu schopnost výrobního odvětví Unie stanovit ceny, které by pokryly jeho výrobní náklady, což jasně ukazuje na existenci stlačení cen. Výsledkem byla ztrátová situace během období šetření.

(208) Komise prověřila i další možné činitele, které mohly mít dopad na situaci výrobního odvětví Unie: vývozní výkonnost, údajnou nadměrnou kapacitu výrobního odvětví Unie, energetickou krizi v Unii, prohlášení o událostech vyšší moci, hospodářský pokles v Unii a relativně slabý trh. Komise rozlišila a oddělila účinky těchto činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působícího újmu.

(209) Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie nemůže vysvětlit zjištěnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie v období šetření. Za prvé, co se týče objemu, vývoz z Unie během období šetření odpovídal 29 % výroby v Unii, což je prakticky stejný procentní podíl jako v roce 2020, tj. 30 %. Za druhé, hlavní pokles vývozu byl zaznamenán v roce 2021, kdy se množství vývozu snížilo o 18 %, a v roce 2022, kdy se množství vývozu dále snížilo o 9 %. Ziskovost výrobního odvětví Unie však byla na nejvyšší úrovni v letech 2021 a 2022.

(210) Bylo zjištěno, že nadměrná kapacita odvětví výroby PVC v Unii nezpůsobila během období šetření újmu, jelikož tato kapacita zůstala během posuzovaného období stabilní. Stejně tak nebylo zjištěno, že by energetická krize a s ní spojené vyšší ceny energií způsobily zjištěnou újmu v období šetření, neboť v té době již energetická krize polevila.

(211) Tvrzení zúčastněných stran, že újma byla způsobena také prohlášením o událostech vyšší moci výrobním odvětvím Unie, nebylo podloženo skutečnostmi zjištěnými Komisí.

(212) A konečně hospodářský pokles a z něj vyplývající slabá poptávka na trhu ovlivnily výrobní odvětví Unie v omezené míře, ale bez narušení příčinné souvislosti. Slabá poptávka na trhu naopak zhoršila újmu způsobenou dumpingovým dovozem, protože výrobní odvětví Unie nemělo rozpětí, které by dokázalo absorbovat větší objemy dumpingového dovozu bez snížení cen, aby si zachovalo určitý podíl na trhu.

(213) Komise dospěla k závěru, že hospodářský pokles a z něj vyplývající slabá poptávka v období šetření měly na výrobní odvětví Unie pouze omezený dopad. Tento faktor však nemohl narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a zjištěnou podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Hlavní příčinou újmy zůstal dumpingový dovoz, a to z těchto důvodů: jak je uvedeno ve 110. bodě odůvodnění, podíl dovozu z dotčených zemí na trhu se během posuzovaného období zvýšil desetkrát, zatímco dovoz z ostatních zemí zůstal stabilní.

(214) Na základě výše uvedeného dospěla Komise v této fázi k závěru, že dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu a že ostatní činitele, jednotlivě ani společně, nezmírnily příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou. Újma spočívá ve snížení podílu na trhu, výroby, využití výrobní kapacity, produktivity, ziskovosti, konečného stavu zásob, peněžního toku a návratnosti investic. Kromě toho, jak je vysvětleno výše ve 117. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie trpělo stlačením cen způsobeným dovozem z dotčených zemí.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

(215) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.

6.1. **Rozpětí újmy**

(216) Újma by byla odstraněna, pokud by výrobní odvětví Unie dokázalo dosáhnout cílového zisku prodejem za cílovou cenu ve smyslu čl. 7 odst. 2c a 2d základního nařízení.

(217) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení vzala Komise při stanovení cílového zisku v úvahu tyto činitele: míru ziskovosti před zvýšením dovozu ze zemí, které jsou předmětem šetření, míru ziskovosti potřebnou k pokrytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míru ziskovosti očekávanou za běžných podmínek hospodářské soutěže. Toto ziskové rozpětí nesmí být nižší než 6 %.

(218) Jako první krok stanovila Komise základní zisk pokrývající úplné náklady za běžných podmínek hospodářské soutěže. Komise zjistila, že ziskovost prodeje odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, v roce 2021, tedy v roce, který předcházel prudkému nárůstu dovozu z dotčených zemí, činila 17,7 %. Tato ziskovost byla vyšší než ziskovost zjištěná v roce 2020, která činila 3,5 %. Komise se domnívá, že roky 2020 ani 2021 nebyly běžnými roky pro účely stanovení referenčního ziskového rozpětí. Rok 2020 byl ovlivněn výskytem pandemie COVID-19 v Unii, která měla na výrobní odvětví Unie silný negativní dopad. Stejně tak nelze rok 2021 považovat za běžný referenční rok, neboť Unie těžila ze silného hospodářského oživení.

(219) Z tohoto důvodu Komise dospěla k závěru, že nejvhodnějším referenčním obdobím je rok 2022. Rok 2022 byl částečně ovlivněn nárůstem dumpingového dovozu na konci roku, ale jeho účinky jsou relativně malé, a proto je jeho použití jako referenční hodnoty konzervativním přístupem. Komise se proto domnívala, že by pro své výpočty měla použít ziskové rozpětí ve výši 13,1 %.

(220) Na tomto základě spadá cena nepůsobící újmu do rozpětí 1 350 – 1 450 EUR/t, což vyplývá z uplatnění výše uvedeného ziskového rozpětí ve výši 13,1 % na výrobní náklady výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření.

(221) V souladu s čl. 7 odst. 2d základního nařízení Komise jako poslední krok posoudila budoucí náklady vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) uvedených v příloze Ia, které vzniknou výrobnímu odvětví Unie během období uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2. Na základě dostupných údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku, odhadů očekávané míry využití výroby a předpokládaných cen obchodovatelných emisních povolenek Komise vypočetla dodatečné náklady ve výši 16,44 EUR/t, které byly stanoveny navíc ke zjištěným nákladům na dodržování předpisů během období šetření. Tento rozdíl byl připočten k ceně nepůsobící újmu uvedené ve 220. bodě odůvodnění.

(222) Na tomto základě Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu, ve výši 1 405,48 EUR/t použitím výše uvedeného cílového ziskového rozpětí (viz 219. bod odůvodnění) na výrobní náklady výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření a poté přičtením úprav podle čl. 7 odst. 2d podle jednotlivých typů výrobku.

(223) Úroveň rozpětí újmy poté Komise určila na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v dotčených zemích zařazených do vzorku, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného v období šetření na trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, která nepůsobí újmu. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání byl vyjádřen jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF. V případě společnosti EPC Komise využila dostupných skutečností a stanovila rozpětí újmy na základě stejných transakcí jako u společnosti TCI Sanmar, které použila pro stanovení jejího dumpingového rozpětí (podobně jako při stanovení dumpingového rozpětí, viz 70. bod odůvodnění).

(224) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti“ a pro „všechny ostatní společnosti“ je definována stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti (viz 71. bod odůvodnění).

6.2. **Závěr ohledně úrovně opatření**

(225) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být prozatímní antidumpingové clo stanoveno tak, jak je uvedeno níže, v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (v %)	Prozatímní antidumpingové clo (v %)
Egypt	Egyptian Petrochemical Company	109,5	100,1	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1	74,2	74,2
	Všechny ostatní společnosti	109,5	100,1	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3	90,6	70,3
	Westlake Chemicals	58,0	87,2	58,0
	Ostatní spolupracující společnosti	62,1	88,3	62,1
	Všechny ostatní společnosti	77,0	90,6	77,0

7. ZÁJEM UNIE

(226) Poté, co se Komise rozhodla použít čl. 2 odst. 7 základního nařízení, zkoumala, zda navzdory zjištění, že újmu způsobuje dumping, může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření v souladu s článkem 21 základního nařízení. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(227) PVC je základní průmyslový výrobek, který nabízí řadu možností použití. Zdravé odvětví výroby PVC má pro Unii zásadní význam vzhledem k jeho propojení s několika navazujícími průmyslovými odvětvími. PVC se používá v široké škále výrobků, od vodovodních trubek přes okna až po kreditní karty a elektrické kabely.

(228) Dovoz PVC nemůže nahradit výrobu výrobního odvětví Unie bez vedlejších účinků. Jak je uvedeno v podnětu, odvětví výroby PVC je v rámci širšího chemického průmyslu velmi důležité. Pokud by výrobní odvětví Unie svou výrobu snížilo, znamenalo by to nižší poptávku po vstupních surovinách, jako je ethylen a chlor. PVC představuje přibližně 30 % spotřeby chloru v Unii, jakékoli snížení výroby PVC se tedy promítne do „procesu výroby chloru a alkalických hydroxidů“ a může mít dopad na dostupnost chloru, hydroxidu sodného a vodíku.

(229) Komise sice zamítla požadavek společnosti Westlake, aby byly při posuzování újmy zohledněny příjmy a zisky z prodeje hydroxidu sodného, protože se jedná o dvě samostatná průmyslová odvětví, ale uznala význam PVC v širším chemickém průmyslu, a zejména v „procesu výroby chloru a alkalických hydroxidů“.

(230) Uložení antidumpingových cel na dovoz S-PVC z Egypta a USA by výrobnímu odvětví Unie poskytlo jistotu, která se projeví ve stabilním objemu prodeje v Unii. Z výše uvedených důvodů by tato jistota byla přínosem i pro širší chemický průmysl. Kromě toho by se eliminoval dopad v podobě poklesu cen, takže výrobní odvětví Unie by nejen mělo prospěch ze stabilnějších objemů, ale také by mělo menší nejistotu ohledně možnosti pokrýt své náklady.

(231) Odvětví výroby PVC v Unii poskytuje v Unii dobře placená a kvalifikovaná pracovní místa a uložení antidumpingových cel by ochránilo přibližně 4 000 přímých pracovních míst a řadu nepřímých pracovních míst v širším chemickém průmyslu.

(232) Komise dospěla k závěru, že uložení antidumpingových cel je v zájmu výrobního odvětví Unie.

7.2. **Dovozci**

(233) Komise neobdržela od dovozců v Unii odpovědi na specializovaný dotazník. Řada dovozců poskytla dílčí informace na podporu vývozců z Egypta a USA, ale tyto informace nebyly dostatečné pro posouzení zájmu těchto dovozců.

(234) Komise nicméně uznala, že uložením antidumpingových cel na S-PVC pocházející z Egypta a USA se mohou dovozci tohoto materiálu v počáteční fázi potýkat s nižším prodejem S-PVC. Dovozci by však stále mohli obchodovat s jinými chemickými výrobky a s S-PVC vyráběným v jiných zemích, které by se mohly stát konkurenceschopnějšími, jakmile se dumpingový dovoz z dotčených zemí zastaví.

(235) Komise dospěla k závěru, že je pravděpodobné, že uložení antidumpingových cel na S-PVC pocházející z Egypta a USA nebude mít trvalý dopad na ziskovost obchodníků.

7.3. **Uživatelé**

(236) Komisi kontaktovali tři uživatelé S-PVC v Unii a poskytli požadované odpovědi na dotazník: společnosti Rehau Industries SE & Co (Rehau), Foamalite a Granzplast. Společnosti Rehau a Foamalite tvrdily, že uložení antidumpingových cel není v zájmu uživatelů v Unii vzhledem k pravděpodobnému dopadu v podobě vyšších cen a větší síly výrobního odvětví Unie.

(237) Společnost Granzplast poskytla informace o svých nákupech S-PVC, které Komisi umožnily odhadnout případný dopad cel na celkové náklady.

(238) Společnost Rehau požádala Komisi o slyšení, které se konalo 24. dubna 2024. Slyšení proběhlo společně se švýcarským obchodníkem ve spojení, společností Meraxis AG.

(239) Pokud jde o obavy uživatelů, Komise uvedla, že odvětví výroby PVC v Unii zahrnuje dvanáct výrobců a že trh je díky vlastnostem výrobku velmi konkurenční. Stejně jako mohli uživatelé využívat dodávek S-PVC z Egypta a USA za dumpingové ceny, mohli by uživatelé i nadále nahradit jednoho dodavatele z Unie jinými, aby dosáhli konkurenceschopnějších cen, zejména kvůli velkému počtu výrobců v Unii.

(240) Komise rovněž odhadla, že celkový dopad na náklady uživatelů by byl přiměřeně omezený, protože jejich nákupy S-PVC z dotčených zemí představují procentní podíl jejich celkových nákladů ve výši 5 % až 10 %. Tento omezený dopad na jejich náklady by měl být zvažován společně s výhodami, které by přineslo zdravé odvětví výroby PVC v Unii s několika dodavateli.

(241) Nakonec Komise uznala, že dostupnost S-PVC z dotčených zemí byla pro uživatele přínosem díky účinku poklesu cen na trhu od roku 2022. To však vedlo k situaci, kdy je výrobní odvětví Unie ztrátové, což není v dlouhodobém zájmu uživatelů, neboť to může omezit hospodářskou soutěž na trhu Unie snížením počtu výrobců, kteří mohou za těchto okolností pokračovat v činnosti.

7.4. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(242) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody se domnívat, že uložení opatření na dovoz S-PVC pocházející z Egypta a USA v této fázi šetření není v zájmu Unie.

8. PROZATÍMNÍ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

(243) Na základě závěrů, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti, úrovně opatření a zájmu Unie, by měla být přijata prozatímní opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(244) Prozatímní antidumpingová opatření by měla být na dovoz S-PVC pocházejícího z Egypta a USA uvalena podle pravidla nižšího cla, které stanoví čl. 7 odst. 2 základního nařízení. Komise porovnala rozpětí újmy a dumpingové rozpětí (viz 225. bod odůvodnění výše). Výše cla byla stanovena tak, aby byla na úrovni nižší z hodnot dumpingového rozpětí a rozpětí újmy.

(245) Na základě výše uvedených skutečností by sazby prozatímního antidumpingového cla vyjádřené na základě ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země	Společnost	Prozatímní antidumpingové clo (v %)
Egypt	Egyptian Petrochemical Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Všechny ostatní společnosti	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3
	Westlake Chemicals	58,0
	Ostatní spolupracující společnosti	62,1
	Všechny ostatní společnosti	77,0

(246) Individuální sazby antidumpingového cla pro dotčené společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není výslovně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů, které jsou s těmito konkrétně uvedenými společnostmi ve spojení, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(247) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k rozdílu mezi celními sazbami hrozí, je nutno přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není taková faktura přiložena, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(248) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(249) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

9. INFORMOVÁNÍ V PROZATÍMNÍ FÁZI ŠETŘENÍ

(250) V souladu s článkem 19a základního nařízení informovala Komise zúčastněné strany o plánovaném uložení prozatímních cel. Tyto informace byly zpřístupněny také široké veřejnosti na internetových stránkách GŘ TRADE. Zúčastněné strany dostaly tři pracovní dny na to, aby předložily připomínky k přesnosti výpočtů, které jim byly konkrétně sděleny.

(251) Egyptský vyvážející výrobce TCI Sanmar tvrdil, že by Komise měla v příslušných výpočtech použít vyšší cenu CIF na hranice EU, což by vedlo k nižšímu rozpětí prodeje pod cenou. Ve stejné souvislosti by vývozní cena ze závodu měla být připočtena k vývozní ceně ze závodu, aby se dospělo ke správné ceně CIF na hranice EU.

(252) Komise toto tvrzení přezkoumala, ale domnívala se, že se netýká přesnosti výpočtů. Komise ji proto společně se všemi ostatními podáními posoudí po zveřejnění prozatímních opatření.

(253) Americký vyvážející výrobce Formosa Plastics Corporation předložil připomínky k předběžnému poskytování informací, v nichž požádal Komisi o revizi metodiky pro stanovení prodejních a správních nákladů.

(254) Komise tyto připomínky podrobně přezkoumala. Jedna z připomínek se týkala přesnosti výpočtu a výpočet prodejních a správních nákladů byl proto změněn, zatímco ostatní připomínky se netýkaly přesnosti výpočtu. Tyto připomínky budou proto posouzeny spolu se všemi ostatními podáními po zveřejnění prozatímních opatření.

10. ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

(255) Komise v zájmu řádné správy vyzve zúčastněné strany k tomu, aby ve stanovené lhůtě předložily písemné připomínky a/nebo požádaly o slyšení u Komise.

(256) Zjištění týkající se uložení prozatímních cel jsou prozatímní a mohou být v konečné fázi šetření změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se prozatímní antidumpingové clo na dovoz suspenzní polyvinylchloridové (dále jen „S-PVC“) pryskyřice nesmísené s žádnou jinou látkou, v současnosti kódu KN ex 3904 10 00 (kódy TARIC 3904 10 00 15 a 3904 10 00 80), pocházející z Egypta a Spojených států amerických.

2. Sazby prozatímního antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země původu	Společnost	Prozatímní antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Egypt	Egyptian Petrochemical Company	100,1 %	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2 %	89BB
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	100,1 %	8999
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3 %	89BC

	Westlake Chemicals	58,0 %	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,1 %	89BE
	Shintech Incorporated	62,1 %	89BF
	Všechny ostatní pocházející ze Spojených států amerických	77,0 %	8999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, pro který byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Propuštění výrobku uvedeného v odstavci 1 do volného oběhu v Unii podléhá složení jistoty odpovídající výši prozatímního cla.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Zúčastněné strany předloží Komisi své písemné připomínky k tomuto nařízení do patnácti kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Zúčastněné strany, které chtějí požádat o slyšení u Komise, tak učiní do pěti kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Zúčastněné strany, které chtějí požádat o slyšení u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních, se vyzývají, aby tak učinily do pěti kalendářních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Úředník pro slyšení může přezkoumat žádosti podané mimo tuto lhůtu a může případně rozhodnout o jejich přijetí.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 1 se použije po dobu šesti měsíců.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. července 2024.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN